relaxing the provisions of the Standing Orders as to the notice required to be given.

I therefore put the question for the grant of the demand for the vote of the House.

Supplementary Grant.

1. 19—(2) Collegiate Education—Rs. 10,000. (*cont.*)

Demand put and carried.

Mr. T. K. Nayar.—A poll, Sir.

The House divided—Ayes 18 and Noes 12.

	Ayes.		*Noes.*
1	Mr. V K Aravindaksha Menon	1	Mr. A Eachara Menon
2	,, M P Cherian	2	,, C N Ittiravi Nambudiri
3	,, Joseph Pettah	3	,, P Kumaran Ezhuthassan
4	,, U Kandar Menon	4	,, T K Nayar
5	,, P S Kesavan Nambudiri	5	,, M Krishna Menon
6	,, C J Mathew	6	,, P Krishna Menon
7	,, A I Mani	7	,, Popatlal Goverdhan Lalan
8	,, K Narasimha Pai	8	,, T A Ramachandra Ayyar
9	,, T Narayana Menon	9	,, P Raman Menon
10	,, P Nilakanta Menon	10	,, A Sankara Menon
11	,, Paul Mampilli	11	Dr. K. Sankara Menon
12	Dr. D Raghavendra Rao	12	Mr. K P Vallon
13	Rama Varmha Tampuran		
14	Mr. P V Raphael		
15	,, P V Subramania Ayyar		
16	Mrs. Swaris		
17	Mr. Thomas Manjuran		
18	,, P C Varkey		

General Discussion on the Budget.

Mr. A. Eachara Menon.—Mr. President, Sir, allow me to congratulate the Government for presenting a surplus budget. From a perusal of the same one is driven to think that the Government is afraid that they will be dismissed as inefficient if they did not cook up a surplus budget as the one before us. The Government have been showing every year a larger amount on the revenue receipt side under Capital. This year they have budgetted without any imagination a receipt of a lakh of rupees under this head. Sir, when it is possible to get lands already under cultivation for the upset price the Government have fixed for the lands they have for disposal, I wonder how they can expect purchasers for their lands which require a large amount to bring them under cultivation and which will also be burdened with the inequitable, illegal and prohibitive tax of Rs. 2—8—0 per acre— the legacy of the erstwhile head of the Revenue Department to the poor hard-working small ryots. They have noted a fall under 'Stamps' owing to depression. If the depression continues this fall also will continue and the Finance Member has said

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that the world has shown no signs of perceptible improvement in the economic situation. Hence there will not be the expected increase in Stamps and in the revenue under capital. In 1108 the Government had to spend Rs. 19,300 more to secure an increase of Rs. 28,900 in the Forest Department which is assuredly a poor consolation. For the coming year also we are told we can expect only such a proportionate increase by spending an extra Rs. 44,000 and odd. There must be something radically wrong in the working that we can get only Rs. 9,000 from our timber extracted by spending Rs. 19,000. The same is the case with Tramway as far as this matter is concerned. When speaking of Registration it is said that owing to depression there is a fall in the income, but that fact was lost sight of in granting leave aad incurring an extra expenditure of Rs. 4,000. I have every reason to believe that these leaves were availed of to make rooms for or to give continuity of service to acting hands, sometimes by settlement between the parties and sometimes at the suggestion of the Heads of Departments. You can exculpate nobody who is in service from such acts. There is an increment in expenditure of Rs, 24,200 in the Health Department. The Government seems to have felt a qualm of conscience when it gave expression to this and goes on to say that it was chiefly due to the enlargement of the sphere of activities of the Health Department. Since this expansion has made large inroads into the activities of the Panchayat Registrar it is time for the Government to stop and consider the necessity of two such officials. Now that the Government have proposed for the increment of the Public Works Staff of the Panchayat Department, it will be quite sufficient if that part of the work is carried on under the check of the Public Works Department of the State and the Diwan Peishkar put in charge of the remaining works.

The Government had promised to consider the camping of the Veterinary Officer for a couple of days at Kozhinjampara for which no provision seems to have been made and they now propose to consider it. How long will the Government be considering ? When the supplementary motion for contribution to the Medical College was made this year, I moved a cut to bring to the notice of the Government that the case of applicants from Chittur should be considered and the Government promised to do so. There was an applicant from Chittur this year and he did not get the selection which speaks for itself as to how Chittur is looked upon by the Government. Every year the staff in the Medical Department is being increased. And the Government rightly think that the growth of expenditure is one of the paramount demands of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

public on public funds. But the fact that the public of Nallepilly forms a part of the public of Cochin is lost sight of. The public of that locality through their Panchayat and in person had many a time petitioned and memorialised the Diwan for a dispensary there and their prayer stands unheeded. It is true that everything should be done to make the General Hospital at the metropolis of the State quite efficient and never wanting. The globe-trotter will look to that alone to certify the aid you give the people in this direction. Your fair name based on such foundation will not totter even if the people of a locality as Nallepilly go to dogs for want of medical aid. How many requests had the Government from Kozhinjampara for a couple of beds to meet urgent cases? The Government have no funds to meet these demands. The body forgets the uses of its limbs so long as it ungrudgingly enjoys the fruits of their labours. The public of Chittur pays in full and amply all that they make by the sweat of their brow to the Government and the Government do not think worth its while to consider its claims so long as it is all deference to the Government. If there is any fault with the public of Chittur it is this inordinate deference they show to the officers of the Government. The Finance Member said in eloquent terms that a vigorous programme for development of communications has been adopted. Let us tarry awhile to consider how the Government looks at Chittur. The sum of Rs. 14,96,000 is allotted there. Under Communications-Original, Cochin-Kanayannur gets Rs. 64,378, Mukundapuram gets Rs. 1,17,370, Trichur Rs. 23,980, Talappalli Rs. 1,24,428 and Chittur Rs. 18,554. Sir, of this sum of Rs. 18,554 Rs. 15,554 is allotted for the Korayar bridge which is wholly completed and is awaiting check-measurement by the Chief Engineer. Only a small sum remains to be paid to the contractor which can be done this year itself. The balance of Rs. 3,000 is for the Ghat Road, a road constructed for the farms of the Europeans. When the Chief Engineer was asked what was the return from spending a very big amount he said that 2,000 acres of land were assigned. These lands were assigned on condition of their being assessed only after they have begun to yield. And the companies have restricted growing tea. The outcome of this undertaking is nothing to the Government Exchequer. Thus the spending of Rs. 3,000 is throwing good money after bad. Under Communication—Repairs, Mukundapuram gets Rs. 1,800 and Chittur Rs. 650. The maintenance of communications are according to the number of roads to be maintained. Under Buildings—Original Rs. 2,84,371 is for Cochin-Kanayannur,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rs. 26,950 for Mukundapuram, Rs. 54,440 for Trichur, Rs. 6,900 for Talappalli and Rs. 1,200 for Chittur. This small sum of Rs. 1,200 is for building Excise out-posts. Under Buildings—Repairs, Rs. 16,883 is for Cochin-Kanayannur, Rs. 2,000 for Mukundapuram, Rs. 1,480 for Trichur and Rs. 1,370 for Chittur. This is for repairing the old Girls' school for the Revenue Department. Under Irrigation—Original, Rs. 20,170 is for Cochin-Kanayannur, Rs. 3,975 for Trichur, Rs. 5,270 for Talappalli and Rs. 15,075 for Chittur. Of Rs. 15,075 Rs. 2,895 is for the anicut at Vandithodu, a contribution work for the Panchayat, Rs. 8,500 for completing the partly done work in the Moolathara Irrigation Chal, a work for which I had been inspiring the department last year and Rs. 2,900 for a screw shutter on the northern side of the Moolathara anicut. The Government have spent some amounts in both the Kunnangattupathy and Thembaramadakku anicut systems in deepening the chal and they have allotted nothing for the completion of the work. The work so far done is of no use unless it is wholly finished. Not only that, that work is wasted since the chal will be filled up this year by silt. The work will now serve as a sort of trap to catch silt and the Government will have to do the work again. They have budgetted for the completion of the blind roads elsewhere. They do not want to complete these irrigation works which will be a tangible help to the ryots. Thus you will see that only a sum of about Rs. 10,000 is to be spent next year for the enjoyment of the ryots of Chittur.

Sir, a word in passing about the recent appointments. Why the Government had thought of recruiting to the judiciary from the bar is not plain. It was thought that it was simply to give stability to the efficiency of the judicial service. The recent transfers made by the Government must have made all wonder at its ways, to ascertain which I had sent up a few questions which were disallowed. This Council had desired the Government to now and then introduce fresh blood into the judiciary by selecting from the bar. If the Government were moved to this course as a result of the opinion expressed here in this House, how did it that they disturbed Mr. Thomas Manjuran who was giving satisfaction to every one concerned? He is destined to be in the Chief Court and a few more years as District Judge would have secured for him that steadiness and capacity which are essential for a Judge of the High Court of Justice in the State. He cannot be asked to forgo much for the sake of the State. Hence it was that the Special Finance Committee modified the pay of the Judges. The Government did not see eye to eye with the Committee and hence the present anomalies commited by them. Further, Sir, did the Govern-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ment consider the case of those in service when they filled up the post vacated by him? I have nothing deprecating to speak of the present nominee. Was it the opinion of this Council that all impending appointments in the judiciary should be from the bar? Certainly not. Was the opinion of the Chief Court called for? Had the Chief Court nothing to say in favour of those in service? Was not Mr. Suppukutty Menon found fit to be a judge? Or, was he shunted to the Additional Court as a punishment? It cannot be so, for, he has been confirmed as District Magistrate since. He has given satisfaction to the Government as District Magistrate and he has been made permanent. He is now discharging the work—a more tite tough work there is not in the judicial department—of an Additional Judge. He has put in a service of about two decades and he was directly recruited from the bar. His prospects have been blasted. His only defect is that he belongs to Chittur. Need we consider the case of those who come after him in point of service? Sir, is this just? Is it complimentary to those in service? Has not this generated discontent among them? Is it not dangerous to have a discontented judiciary? The only conclusion those in service could come to is that they are passed over simply because being servants they could not make their voice felt.

Coming to other appointments we find that persons having larger number of total service have been preferred to those who have been drawing higher pay and vice versa. Of these in detail when the cut motions come up. The Government have not considered the claims of those in service in filling up the vacancy. I have nothing deprecating to speak of the present nominee. But it has hit hard on those who are in service. The new appointments in the Magistracy have staggered me. If the principle is those who have been first in the cadre should be made permanent first, Mr. Shaw should have been made permanent. If the total service and the higher pay drawn first are considered, Mr. Nambidi should have had the chance. By these acts of the Government—I call these irresponsible acts—the Government have again made the judiciary discontented. In the Medical department amidst the chorus of want of funds, depression and what not the Government have placed the Chief Medical Officer on a higher grade even though his work has been greatly minimised by the taking away of Sanitation from him. The England returned L. R. C. Ps., those who possess the minimum qualification for registration as diplomates of medicine, have been most rudely put over the M. Bs. and licensees of the Madras University. In the Revenue Department also we find persons with less service get more pay and the Government take

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

for the principle either more pay or more service as it suits them when they wish to favour a man. Mr. Raphael was appointed Registrar of Panchayats over the heads of many of his seniors especially Tahsildars and cozened these latter by fixing his pay at Rs. 250 at the beginning. The same was the case in the appointment of Mr. Vareed.

Sir, a small amount was budgetted this year to begin the opening of a northern channel to the Mulathara anicut in Chittur taluk. The Government afterwards seems to have given it up, for the work had not been started and there is no provision in the budget before us. They say on the authority of that sympathetic Diwan Peishkar that the return from the project will not be commensurate with the expenditure involved and that there is lack of funds. The proposed channel would cater for 4,000 acres and odd which are now on a lower taram than those enjoying irrigation. If a taram is raised after the channel is a realised fact it would at least have brought an income of about Rs. 5,000 for an investment of over a lakh of rupees. Is it not a good rate of interest? Therefore the only objection for it was that the Government was short of funds for Chittur. But they have funds to double, any more, the pay of the Commissioner of Health. The Government are thus proposing to spend Rs. 3,000, the interest on Rs. 60,000 at 5 per cent, for the benefit of one single person even though they are unwilling to embark on a project which would be of immense help to a good number of ryots and which would not cost them much. There seems to be some truth when people say that this is a case of 'you scratch my back and I shall scratch yours'. Can anything be more despicable? It was said that nepotism which was about to become rampant during the last regime had been hit on its head by the coming in of the present regime. But that reptile like its ilk of the fable has raised its head more vigorously to the detriment of the suffering public. Sir, coming to the newly created Income-tax department, why was Mr. Chummar selected? I have nothing to say against his selection. But what is the policy underlying it? If the Government wanted a Law Graduate there are Magistrates with that qualification and of higher standing. If they are not particular on that point there are senior Tahsildars who would have filled the post with credit and contentment.

Sir, I have been bringing to the notice of the Government in this Council, since its inception that we of Chittur have been sadly neglected in the matter of official preference. We are not far backward in the matter of education. There are many

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

educated men and women who are unemployed. These people have been applying for posts in all departments. Some Heads of Departments have condescended to acknowledge the receipt of the applications and have said that the 'applicant's name is registered.' We have been waiting rather too long. We know our fault. It is nothing but our excessive deference to authority. Sir, we were contributing our mite to the general exchequer. Our quota is not negligible. Even at least to make a show of the principle that a portion of the money taken from the people should in some way go to them, something could have been done to the people of Chittur. There is not one from Chittur in the 56 appointments of the Secretariat, 17 Tramway, 53 Comptroller's Office, 40 Excise Office, 75 Engineering, 11 Stamps, 32 Panchayats, 160 Medical and 9 Customs. What a God-father Chittur has in this Government?

Sir, I had occasion to refer to the Railway in my budget speech for the last six years and I made pointed remarks about the Harbour in my last budget speech. We are spending lakhs and lakhs on these ventures. Our only salvation lies in the beneficient working of it to the good of the State. The permanent Diwan had rightly said that our State was extinct as an entity if the Harbour was taken away from us. We are raising a loan to meet this vast expenditure apart from spending all our savings. We are manufacturing graduates every year. The unemployment problem has become very keen. Our young men have no chance of getting any footing outside the State. Unless the works of these institutions—the Railway and the Harbour—go to our young men we cannot dream of ousting unemployment. Sir, I had occasion to bring to your notice some time before the necessity of representation on the Railway Board and I had pointed out how the Travancore officials found out a discrepancy to the tune of Rs. 75,000 or so in their accounts which was since paid to them. There is nothing to be wondered at if we only remember the educational qualifications of those recruited to that service. Is it not better to know ourselves that we have our dues? Recently we found in the Papers that a Travancore non-official representative called the attention of the Board to the non-employment of the Travancoreans on the Railway. The Board have noted it. What has our representative done, if he has done anything at all? We do not know on what basis the dividend is given to us. It is said that the working expenses of the whole Company is calculated and the rateable portion for our sixty miles is debited to our accounts and the proceeds of the whole show are not taken into account when the dividend is fixed. I do not assert for the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

truth of the statement. If it were so it was a grievous fault. I do not make any animadversions on it for I will be groping in the dark. I hope the Government will give due consideration to this suggestion of having a non-official on the Railway Board if they have not the idea to tak the management into their hands. Sir, it is reported that you are meeting in Conference in December to settle the jurisdiction question. We remember that the Government had assured us through you that no *Goshpadom* of Cochin territory would be ceded. Yet considering the power on the other side we are greatly disturbed. The sovereign right of Cochin has never been denied—not even by the correspondent of Mail Newspaper. We have been exercising undisputed right from the beginning over the Harbour area. Our right to exercise jurisdiction—both Civil and Criminal—has never been questioned, except perhaps by ignorance of history by the Indian State Committee when it said 'that the Port of Cochin is British India and not an Indian State Port' and that 'an important part of the lagoon comprising the Harbour is also British.' Can ignorance be more colossal? Even though they said this they felt uneasy in their conscience and they wanted to carry on negotiation with Cochin to settle the ownership. Sir, that Englishmen who had devised and broadcasted the saying that 'every man's house is his castle' and who are never tired of parading 'that Britain stands for Justice' should descend so low as to rob this tiny State of its indisputable and inalienable right is a pity. What are the points raised for the surrender of jurisdiction? The State is small, it is not powerful enough to exact obedience to the Harbour laws and it has not men with knowledge of International law. These objections cannot stand the light of day; they are mere bunkum. How vast is Britain and how big her powers? You are obeyed not because you are a huge figure but because of the power vested in you. Our lawyers have never been behind in the knowledge of law. They were considered more hair-splitting than anybody else. There had been no necessity for them to obtain proficiency in International law but that necessity arising and since necessity is the mother of invention, I have no hesitation in saying that our lawyers will master the subject with the least imaginable delay. Sir, if we have the wherewithal to purchase, everything will be taken to us. We have not to go in search of them. It is not the army or the lawyers that emanate fear in the malcontents but it is the power vested in you to chastise them. Further Sir, we are not seceding from Britain. We can expect the help of the asset of British authority to enforce the laws if need be. Savereignty and jurisdiction

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

should stand or fall together. If we cannot join the Federation without parting with our sovereignty and jurisdiction of the Harbour we shall whole-heartedly go without it. If they are not going to push on with the 4th stage of the Harbour without our giving up jurisdiction we shall be content with the present position. If they want to back out from the contract we shall pledge our all and give away their shares. We are not afraid of the creation of a harbour in Cochin, nor are we frightened by the threats of improving Alleppy. The fact that ocean-going vessels go to our harbour direct from Karachi without touching Bombay is neither being enamoured of by the white skin of a European nor bewitched by the dark skin of the Cochinite. Our harbour will retain its inherent adaptability sans federation sans outside help. Sir, it was never the intention of the late Highness to surrender jurisdiction. His Highness had explicitly told Lord Wellingdon that he would on no account accede to the suggestion. I shall content myself by reminding you of the relation between Sir T. Vijayaraghavachari and His Highness at the fag end of the former's Diwanship. Therefore we request you Sir, to be good enough to advise His Highness to be strong and definite in this question. Sir, kindly convey to His Highness the loyal felicitations of my constituents and myself. May His Highness live long!

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—Mr. President, Sir, I do not propose to deal in this ninth budget speech of mine with the various items of receipts and expenditure in the budget estimate for this reason, that my well-met criticisms on the various items of receipts and expenditure in my previous budget speeches have all been a cry in the wilderness. Yet I would have repeated some of my criticisms meant to remedy some of the important drawbacks of the administration. But if there is truth in what even a man in the street is freely talking, that the State is shortly going to lose its most precious gem, what is the good of trying to increase the comforts or the speed of the steamer, when the very steamer is fast sinking to the bottom of the sea? I refer to the Harbour question. It is freely talked that Cochin is very shortly going to be deprived of some of its best lands for the purpose of perfecting the Cochin Harbour. If it is so I would propose a voluntary winding up of the affairs of the Cochin State and hand over all to the Paramount power. Perhaps there is not much truth in the wild talks I refer to. But how very consoling it would be if the Government took the trouble to take at least this House into its confidence and explain how matters stand every now and then? Neither this House nor the public of Cochin were allowed to have any voice in the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

matter. While there may be some justification in allowing the paramount power to have a hand in the Harbour affairs, it passes my comprehension as to why on earth Travancore should be allowed to have anything to do with the Cochin Harbour. Dame rumour has it that Travancore has spent and is to spend very little for the Cochin Harbour and that her income from the Harbour has already exceeded what she has spent. I may be excused if in my despair I say that the whole Cochin must rise in a body and implore His Highness the Maharaja not to give up an inch of territory even at the risk of having to abdicate. Ruler after ruler must abdicate if it comes to that, but should not yield an inch of territory. Let the paramount power take it from us if they dare, but we should not give of our own accord. Perhaps my apprehensions are ill-founded and if so none will be gladder than myself if a definite assurance to that effect be given by Government.

I may also briefly refer to the headlong expenditure involved in the conversion of our Railway into broad-gauge. I think everything is practically left to the tender mercies of the South Indian Railway Company, Ltd. We have no separate competent department to scrutinise the various estimates nor to supervise the various important works that are going on. While the very wisdom of spending huge sums of money in the conversion is seriously questioned by many thinking persons interested in Cochin, it is a pity that Government has not appointed a competent full-timed officer for very carefully watching everything connected with the Railway expenditure, for it should be remembered that every pie that is spent is ours and not of the South Indian Railway Company.

I may next be permitted to refer to the State Loan that has been recently floated for nominally 50 lakhs of rupees but really only for 25 lakhs. With a surplus budget every year and for such a small sum of 25 lakhs of rupees I doubt the wisdom of raising a public loan. Having decided to raise a loan, the Government should have aimed at a much higher figure, say, a crore or two and whole-heartedly entered into such grand schemes as the Hydro-Electric scheme, construction of big dams and diversion of rivers like Chalakkudi and Alwaye into big agricultural tracts and schemes to tap the industrial resources of the State. Thanks to the courageous administration of Mr. Banerjee of all the towns in Cochin, Ernakulam alone is now supplied with good water to drink. But what about the other towns, like Trichur? Do we not read in the papers almost everyday of this or that important town being provided with a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

copious supply of water, from a source 15 to 30 miles away at costs ranging from 20 to 60 lakhs? On the Bangalore water scheme Government have spent about 60 lakhs of rupees, the source being situated at least 30 miles from the town. I read in the Hindu two or three days ago that the Travancore Government is spending about 43 lakhs for the Trivandrum water supply scheme, the source being about 13 miles from the town. In my opinion money spent for the improvement of big towns of the State is well spent and no Government can justify its existence unless the sanitary and other conditions of every town and village in the State are properly attended to. But perhaps we have no money for all these though somehow or other money is being found out for Harbour and Railway expansion. Dame rumour has it again that Government is going to commit itself to a recurring expenditure of about three lakhs per year in getting electricity in the State from Pykara. I warn the Government that they would do well to take this House and the public into their confidence before any definite commitment is made. Let me conclude this, somewhat out of way budget speech of mine, by congratulating the Government for having wisely decided to spend in the next year about Rs. 12,900 for propagating the system of Ayurvedic treatment in the State.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—സർ, ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റി നെ സംബന്ധിച്ചും അതിലെ വരുമ്പിലവുകളെപ്പറ്റിയും യാ തൊന്നും സംസാരിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഇതിനു മുൻ പലേ അവസരങ്ങളിലും ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു കൊണ്ട് യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള പാലം സംഗതികം—മുമ്പിലത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത കായ്ങ്ങൾ—ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ കാണുവാനുണ്ട്. ഒന്നാമതായിട്ട് സ്റ്റോറിൽ നിന്ന് കടം വാങ്ങുക എന്നുള്ളതാണ്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുള്ള എന്റെ അനേഷണത്തിൽ അമ്പതുലക്ഷം രൂപ കടം വാങ്ങുവാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്നും ഇരുപത്തഞ്ചുലക്ഷം രൂപ ദേവസ്വം മുതലായ ഇനങ്ങളിൽനിന്നാണെന്നും ബാക്കിയുള്ള ൨൫ ലക്ഷം രൂപ മാത്രമേ പുറമെ കടം വാങ്ങുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂഎന്നും അറിവായി. ഹാർബറിനും റയിൽവെയ്ക്കും ആയിട്ടാണ് ഗവൺമെന്റ് കടം വാങ്ങുവാൻ പോകുന്നതു് എന്നാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ദേവസ്വത്തിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ൨൫ ലക്ഷം രൂപ കഴിച്ചു് പുറമെ ൪൦ ലക്ഷം രൂപ കടം വാങ്ങുവാനാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെന്നും ൧൯൩൦-ലേക്ക് ൪൦ ലക്ഷം മാത്രം മതിയാകുന്നതുകൊണ്ട് കുടുതലായി ൨൫ ലക്ഷം വാങ്ങേണ്ടെന്നുവച്ചതായും കേട്ടു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചെയ്യുവാൻ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ തന്നെ ബുദ്ധിയില്ലായ്മയാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ക്ഷാമംനിമിത്തം ജനങ്ങൾ മുഴുവനും കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഈ കാലത്തു് കൃഷിഉടമസ്ഥന്മാരേയും മറ്റും ധനസഹായം ചെയ്തു് രക്ഷിക്കേണ്ടതു് ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ കടമയായിരിക്കെ, മറ്റു കായ്ങ്ങൾക്കായി കടം വാങ്ങുവാൻ തീരുമാനിച്ചതോടുകൂടി പൊതുജനരക്ഷക്കായി കുറെ സംഖ്യകൂടി കടംവാങ്ങിച്ചു് ഭൂമി പണയത്തിന്മേലോ മറ്റോ കൊടുത്തു് ഉടനെ അവരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിനുകൂടി പരിശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ആവകയായതൊരു ഉദ്ദേശവും ഇല്ലാതെ പലിശനഷ്ടംവരാതെ കഴിപ്പാനായി ഉദ്ദേശിച്ച സംഖ്യയിൽ നിന്നു് ൨ ൫ ലക്ഷം കടംവാങ്ങണ്ടഎന്നുവെച്ചതു് ഭരണവിദഗ്ധതയാണെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഒരു ഗവമ്മെണ്ടിനു് കടമുണ്ടെന്നുമാത്രം പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് യാതൊരു ഫലനക്ഷയവും ഇല്ല. ഇന്നു് കാണുന്നതായ മിക്ക പരിഷ്കൃത ഗവമ്മെണ്ടുകൾക്കും കടംഉണ്ടെന്നുള്ളതു് ഞാൻ പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ മുതലെടുപ്പനുസരിച്ചു് ഓരോരോ കായ്ങ്ങൾക്കായി കടം വാങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു് യാതൊരു തെറ്റും ഇല്ല. പ്രത്യേകിച്ചും പ്രജകളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അറിഞ്ഞു് നിവാരണാർത്ഥം വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിക്കാത്ത ഗവമ്മെണ്ടു് ജനങ്ങളുടെ വെറുപ്പിനു് പാത്രീഭവിക്കുമെന്നു് എല്ലായ്പ്പോഴും ഓർക്കേണ്ടതാണു്.

ഈ ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറയുന്നതു് മുഴുവൻ അനുദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാരുടെ കണ്ണുക്ഷോഭമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. നാട്ടുകാരുടെ ഭയനിയസ്ഥിതികളെക്കുറിച്ചു അനുദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാർ ഈ കൌൺസിലിൽ പലേ അവസരങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കയും പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും നാട്ടിലെ സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതിയെന്താണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാനാരെങ്കിലുമുണ്ടോ? നാട്ടുകാരുടെ സ്ഥിതി പരമാർത്ഥത്തിൽ വളരെ കഷ്ടത്തിലാണു്. അവർക്കു് ചിലവിനുപോലും തീരെ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഘട്ടത്തിലെത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നികുതി ഒരു പൈ പോലും ബാക്കിവെക്കാതെ കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു്. നികുതി ശരിയായി അടച്ചുവരുന്നുണ്ടു്; നാട്ടുകാർക്കു് വലിയ ക്ഷാമമൊന്നും ഇല്ല; ഉണ്ടെങ്കിൽ നികുതി അടക്കുമോ? എന്നു് ഗവമ്മെണ്ടും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വളരെ കാലമായി നാട്ടുകാരെ രക്ഷിക്കണം, രക്ഷിക്കണം എന്നു് ഞങ്ങൾ ഈ കൌൺസിലിൽ നിലവിളിച്ചിട്ടും ഗവമ്മെൻറു് യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടില്ല. എക്കണോമിക്കു് സർവ്വെ കഴിഞ്ഞു് രാജ്യത്തെ ധനസ്ഥിതി അറിഞ്ഞശേഷം വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിക്കാമെന്നാണു് ഗവമ്മെൻറു് പറയുന്നതു്. സർവ്വെ റിപ്പോർട്ടിനു് ചുരുങ്ങിയതു് ഒരു മൂന്നുകൊല്ലത്തെ കാലവും വേണ്ടതായിവരും. റിപ്പോർട്ടു് സമർപ്പിക്കേ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ടതാണു് ഒരു ക്ലിപ്തകാലം നിശ്ചയിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് ഞാൻ പറഞ്ഞ അവധി വളരെ ചുരുങ്ങിയതാണെന്നു് പലരേ അനുഭവംകൊണ്ടും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. റിപ്പോർട്ടു് സമർപ്പിച്ചശേഷം ഗവർമ്മെൻറിന്റെ "ദീർഘാലോചന" കഴിഞ്ഞു് പ്രൊസീഡിംഗ്സ് പാസ്സാക്കി Land Mortgage Bank സ്ഥാപിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചാൽ അതിനുവേണ്ടതായ സ്കീം തയ്യാറാക്കേണ്ടതിലേക്കു് ഒരു വിദഗ്ധനെ വരുത്തി സ്കീം തയ്യാറാക്കിച്ചു് ബാങ്കു് തുടങ്ങുന്നതായാൽത്തന്നെ അപ്പോഴേക്കു് അതിൽ നിന്നു് വല്ല ഗുണവും കിട്ടാവുന്നതായ നാട്ടുകാരെല്ലാം നിർധനരായി കഴിഞ്ഞിരിക്കും. നാട്ടുകാരുടെ ഇമ്മാതിരിയുള്ള സങ്കടസ്ഥിതികളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഗവർമ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മുഖത്തു് കാൺമാൻ ആ പുഞ്ചിരി കണ്ടിട്ടു് എനിക്കു് ഉള്ളതുറന്നു പറയാൻ പാടില്ലാത്ത ചില ക്ഷോഭങ്ങൾകൂടി ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. മാസംതോറും വ ൦ ൦ രൂപാ ശമ്പളംവാങ്ങുന്ന നിങ്ങൾ പകലും രാത്രിയും ഒരുപോലെ കഷ്ടപ്പെട്ടു് കൃഷിചെയ്യുന്ന നാട്ടുകാരുടെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെ അറിയും! സാധുക്കൾ കഷ്ടപ്പെട്ടു വേലചെയ്തുണ്ടാക്കുന്ന പണത്തെ പിരിച്ചു് വീതിച്ചെടുക്കുന്ന നിങ്ങൾ സല്ലുമെങ്കിലും അവരുടെ സ്ഥിതിയെ പറ്റി ആലോചിക്കേണ്ടതല്ലേ? ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായാൽ അവർ വളരെബുദ്ധിയുള്ളവരാണെന്നാണു് ജനങ്ങളുടെ ധാരണ. എന്നാൽ എന്റെ ധാരണ നേരെ വിപരീതമാണു്. വാസ്തവത്തിൽ ബുദ്ധിശൂന്യന്മാരായിട്ടുള്ളവർ ഗവർമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപോലെ മറ്റാരും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കയില്ലെന്നാണു് എന്റെസ്വന്ത അഭിപ്രായം, (ഹിയർ. ഹിയർ) ഭാഗ്യമുള്ളവർക്കേ ബുദ്ധിയുണ്ടായിരിയ്ക്കുകയുള്ളു എന്നില്ല. ഭാഗ്യവും ബുദ്ധിയും രണ്ടും രണ്ടിനങ്ങളാണു്. ഇവ രണ്ടും ഒരാളിൽ സാധാരണയായി കാണാത്തതു് ദൈവത്തിന്റെ വിക്ഷയാണു്. അതിനെപ്പറ്റി ഈ കൌൺസിലിൽ നിലവിളിച്ചിട്ടു കാര്യമൊന്നുമില്ല. എതായാലും ഇതുപോലെതന്നെ ഇനിയൊരു രണ്ടുകൊല്ലം കൂടി കൃഷിക്കാരുടെ കാര്യത്തെകുറിച്ചു ഞെരുനിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുന്നപക്ഷം തീച്ചയായും കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെമ്പറുടെ കാലംവരുവാൻ അടുത്തു എന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളു.

അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നില്ലെന്നു ഗവർമ്മെണ്ടു പറയാറുണ്ടെല്ലൊ. അതിന്റെ അർത്ഥം ഇപ്പോഴൊന്നും നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകയില്ല. രണ്ടു കൊല്ലംകൂടി ഈ സ്ഥിതിയിൽതന്നെ കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ധനസ്ഥിതിയിരിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാകാനുള്ള സന്ദർഭം അപ്പോഴും വരും. അന്നു് നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെമ്പർ കൃഷിക്കാരുടെ ലീഡർ ആകും. ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞു് വെറുതെ ഈ കൌൺസിലിൽ നിലവിളിച്ചതുകൊണ്ടൊന്നും കാര്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മില്ലെന്നും എനിയ്ക്കറിയാം. നാട്ടുകാരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു് ഗവണ്മെ ണ്ടിന്റെ കടമയാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം ഉടനെ വേണ്ടുന്ന ധനശേഖരം ചെയ്തു് ഒരു Land Mortgage Bank തുടങ്ങേണ്ടതാ ണെന്നു മാത്രമാണു് എനിക്കു നിങ്ങളോടു പറയുവാനുള്ളതു്. ലോണിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതിൽ കൂടുതലായി എനി ക്കൊന്നും പറയുവാനില്ല.

പണമില്ല, പണമില്ല എന്നുള്ള മുറവിളി വളരെകാലമായി ഈരാജ്യത്തു കേട്ടുതുടങ്ങീട്ടുണ്ടു്. വരവുചിലവുകണക്കു കൃത്രിമായിട്ടാ ണു് ബഡ്ജറുണ്ടാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നതു്! ഏതു വിധത്തിൽ നോക്കി യാലും സംഖ്യയില്ല! കൊല്ലാവസാനത്തിൽ എപ്പോഴും സംഖ്യകെ ട്ടിയിരിപ്പുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും! ഈ സൂത്രം നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന സ്ഥിതിക്കു് എന്തിനാണു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളംകുറച്ചതു്? ശമ്പളം കുറക്കേണ്ടതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു പ്രമേയം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചതു ഞാനാണു്. അതു പാസ്സായി. എന്നാൽ പ്രമേ യത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെയാണോ നടപ്പിൽ വരുത്തിയതു്? അല്ല. ഞാൻ പ്രമേയം കൊണ്ടാവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതു് ക ഠക്കു് ഫ ഠ വീതം നിങ്ങളുടെ ശമ്പളത്തിൽ കുറവുചെയ്യണമെന്നാണു്. സാധുക്കളുടെ ശമ്പളത്തിൽ കുറവു ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം എ നിയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു് ഞാൻ എന്റെ പ്രമേയം അവതരി പ്പിച്ചപ്പോൾ തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. വ ഠ രൂപാ ശമ്പളം വാങ്ങു ന്നവർക്കു നിങ്ങളെപോലെ കാറും മറ്റുമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും അവ ർക്കും നിങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെയുള്ള പ്രാരബ്ധങ്ങളും ഭാര്യയും കു ട്ടികളും വേലക്കാരും മറ്റുമുണ്ടു്. താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി യാൽ കൂടുതലായിട്ടുള്ള കഷ്ടപ്പാടു നിങ്ങളേക്കാൾ അവർക്കുണ്ടു്; എ ന്നിരുന്നിട്ടും വ ഠ രൂപാക്കാർക്കു ഫ ഠ %, വ ഠഠ രൂപാക്കാർക്കു ഫ ഠ % കുറവുചെയ്തു. കൊച്ചി രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ പ്രതി നിധികൾ ഇതാ ഒന്നിച്ചു നിലവിളിച്ചുപറയുന്നു, അനുദ്യോഗസ്ഥ സാമാജികന്മാർക്കു യാതൊരധികാരവുമില്ലാത്ത നിലയിൽഎന്തിനു ഈ നിയമസഭ വെച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു? ഇതുകൊണ്ടു് എന്തുപ്ര യോജനമാണുള്ളതു്? നിയമസഭ കൂടാതെതന്നെ കൊച്ചി രാജ്യ ഭരണം നടത്തുവാൻ നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലൊ. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സവ്വ് അകൃത്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുണ്ടോ? കായ്യം പറഞ്ഞാൽ ആളുകൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ മുഷിച്ചിലാകും. അതാണു് ലോകന്യായം. (ചിരി)

ഞാൻ ഇവിടെ വല്ലതും പറയുമ്പോൾ ടി. കെ. നായർ കൊ ള്ളരുതാത്തവനാണു് എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കാം. എന്റെ സ്വന്തം കായ്യമായിട്ടല്ല ഞാൻ ഇവിടെ പറയുന്നതു്. കൊച്ചിരാ ജ്യനിവാസികളുടെ ഒന്നിച്ചുള്ള നിലവിളിയുടെ ഫലമാണു് അ വരുടെ പ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾ ഇവിടെവന്നു നിലവിളിക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നത്. നിങ്ങൾക്കു രസിച്ചില്ലെങ്കിലും പറയാനുള്ളതു് പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. വ൦ രൂപാക്കാർക്കും വ൦൦ രൂപാക്കാർക്കും ഒന്നുപോലെ ക്ഷ൦ % ശമ്പളം കുറക്കുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം ർ൫൦, ന്൫൦, വ൦൦ എന്നിങ്ങനെ കൂട്ടുന്നുമുണ്ടു്. ഇമ്മാതിരി അഴിമതികൾപ്രവൃത്തിക്കുവാൻ ധൈര്യമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്?

ഇപ്പോൾ പുതുതായി പണച്ചിലവിനു് ഒരു വഴി കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്! ൫൦ രൂപാ ശമ്പളം വാങ്ങിയിരുന്ന ഒരാളെ ഫ൫൦ രൂപാ ശമ്പളമുള്ള ഉദ്യോഗത്തിലേക്കു് മാറ്റുന്നു. ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചു ഒരാളെപ്പറ്റി പറയുന്നില്ല. ഫ൫൦ മുതൽ ർ൦൦ രൂപാവരെ ശമ്പളം ഉള്ള ഒരുദ്യോഗത്തിനു് ഫ൫൦ രൂപയ്ക്കു ഒരാളെ വയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുമെന്നുള്ളപ്പോൾ ൫൦൦ രൂപാ ശമ്പളമുള്ളതായഒരാളെ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു് മാറേണ്ടതായ ആവശ്യമെന്താണു്? ഫ൫൦ രൂപക്കു് ആ സ്ഥാനത്തേക്കു് ആരും ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടാണോ? ൫൦൦ രൂപാ കൊടുക്കുന്നതെന്തിനു് എന്നുചോദിച്ചാൽ അയാൾക്കു് ൫൦൦ രൂപാ ശമ്പളമുണ്ടായിരുന്നു, ന്യായമം അങ്ങിനെയാണു് എന്നും മറ്റും മുഖപടി പറയും. അതിൽ തെറ്റില്ല. ഫ൫൦ രൂപായ്ക്കു് ഒരാളെ വയ്ക്കേണ്ട സ്ഥാനത്തു് ൫൦൦ രൂപ ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഒരാളെ വയ്ക്കുമ്പോൾ എന്തുമാത്രം പണനഷ്ടമാണുള്ളതെന്നു് കൺട്രോളർതന്നെ ഒന്നു കണക്കാക്കി പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

ഇതുപോലെതന്നെ ഇവിടെ ആവശ്യമുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ എല്ലാം യോജിച്ച രീതിയിലുള്ള റൂളുകളുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്. പ്രമോഷനുതന്നെ എന്തൊക്കെയാണു് നിയമങ്ങൾ വച്ചുവരിക്കുന്നതു്!. ഒന്നാമതു് efficiency പിന്നെ seniority വേറൊന്നു് higher qualification മറ്റൊന്നു് confirmation in higher grade ഇങ്ങനെ പലതും കാണുന്നുണ്ടു്. ഈവക ജാലങ്ങളെല്ലാം ഇനിയും മാറ്റാറായില്ലെ എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്നതു്? മേലാലെങ്കിലും ഇതുകൾക്കെല്ലാം ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കി കണ്ടാൽകൊള്ളാമെന്നാഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു.

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെല്ലാവരും മനുഷ്യരാണെന്നും നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടതന്നെയാണു് മറ്റവക്കും ഉണ്ടാകുന്നതെന്നും ധരിച്ചിട്ടു് ഫ൦൦ രൂപയ്ക്കു താഴെയുള്ളവരുടെ ശമ്പളം കുറച്ചതു് അവക്കു് തിരിയെ മടക്കി കൊടുത്തു് അവരെ കഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു.

ജനപ്രതിനിധിയുടെ നിലയിൽ എനിക്കു് പ്രധാനമായി നിങ്ങളോടു പറയുവാനുള്ള സംഗതി കൃഷിക്കാരെ രക്ഷിയ്ക്കുവാനായി ഗവർമ്മെണ്ടു് കഴിയുന്ന ശ്രമം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും അതുകൊണ്ടുമാത്രമെ കൊച്ചീരാജ്യത്തിനു രക്ഷയുള്ളു എന്നും ആണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഹാർബർ, റയിൽവെ, ഹൈഡ്രോ എലക്ട്രിക്ക് സ്കീം ഇതെല്ലാം നടപ്പിലാക്കിയാലും കൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതിയൊന്നു നന്നാക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ—അവക്കുവേണ്ടി. ഒരു Land Mortgage Bank തുടങ്ങുന്നില്ലെങ്കിൽ—അവരുടെ സ്ഥിതി വലിയ കഷ്ടത്തിലാകുമെന്നുള്ളതു് അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയെപ്പറ്റി ഒന്നു് അന്വേഷിച്ചാലറിയാം. ഇപ്പോൾ നെല്ലിനു് വിലയെന്താണു്, നാളികേരത്തിനു് വിലയെന്താണു്, എന്നുള്ളതു് ഇപ്പോഴത്തെ ദിവാൻജി അവർകൾക്കും ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂ വകുപ്പധ്യക്ഷനും അറിയാം. കഴിഞ്ഞകൊല്ലമെന്തായിരുന്നു; ഇപ്പോഴെന്താണു്; ഇനി വരുന്നകൊല്ലത്തിലെന്തായിരിക്കും എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ ഫാർമർ-ക്കു ഫാർമർ ശ. മ. നികുതി കുറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എന്തു പ്രയോജനമാണുണ്ടാകുന്നതു്? അതുതന്നെ ഇപ്പോൾ കുറവു ചെയ്യണമോ വേണ്ടയോ എന്നുള്ള സംശയത്തിലാണു് ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ നില. വാസ്തവത്തിൽ നികുതിയിൽ ഫാർ ശ. മ. കുറച്ചതുകൊണ്ടു് യാതൊരു ഗുണവുംതന്നെ കിട്ടുവാനില്ല. ഈ കുറയ്ക്കാത്തതുകൊണ്ടും യാതൊരു കൊലങ്ങുറവും ഉണ്ടാകയില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രയോജനം നാട്ടുകാർക്കുണ്ടാകണമെന്നും അവരുടെ കഷ്ടപ്പാടു കുറക്കണമെന്നും ഗവർമ്മെന്റിനു് ഉദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ മുങ്ങിയതു് ഫ ൽ ശതമാനം നികുതി കുറക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്.

ഉൾനാട്ടുകാർക്കു് ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദമായ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് പഞ്ചായത്താണു്. കിണർ കുഴിക്കുക, കുളംകുത്തുക, ശതാശത സൌകര്യമുണ്ടാക്കുക മുതലായവയാണു് പഞ്ചായത്തിലെ പ്രധാന ജോലി. അടുത്തകാലംവരെ വേറൊരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനോടുകൂടിച്ചേർന്നാണു് പഞ്ചായത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു നിന്നിരുന്നതു്. ഈ കൗൺസിലിൽ പലപ്പോഴും ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് അതിനെ വേറെ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാക്കിയതു്. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു് അതിനെയെടുത്തു് വേറൊരുദ്യോഗസ്ഥനെ ർ ിറ ുപാശമ്പളം കൊടുക്കുവാൻ—അദ്ദേഹത്തിനു പണംകൊടുക്കുവാൻ—വേണ്ടി യാതൊരു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനൊടും കൂട്ടിച്ചേർക്കരുതെന്നാണു് എനിക്കു് പറയുവാനുള്ളതു്. ജോലിക്കു് വേറെയെന്തെങ്കിലും വഴിനോക്കണം. ജോലിയൊന്നുമില്ലാതെ ശമ്പളം എന്നുവെച്ചാലും വിരോധമില്ല. ജോലിയില്ലാത്ത ഉദ്യോഗം സുഖമല്ലേ! അതിൽ ഞങ്ങൾക്കു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. അതിനു വേണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രമേയംകൊണ്ടുവന്നു പാസാക്കാം. പക്ഷെ പഞ്ചായത്തിനെ കഷ്ടത്തിലാക്കരുതു്. പഞ്ചായത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് അവശ്യമായിട്ടുള്ളതിനു് വേണമെങ്കിൽ അതിന്റെ അനുഭവംതന്നെ പറയാം. ആദ്യം റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൻറിനോടാണ് ചേർന്നിരുന്നത്. പിന്നീട് അഗ്രികൾച്ചറിനോട് ചേർന്നിരുന്നു. അതുപോയി ഇപ്പോൾ Public Health നോട് ചേരുവാനാണ് ശ്രമം എന്നു തോന്നുന്നു.

President—Two minutes more.

Mr. T. K. Nayar.—Thank you, Sir.

ഞാൻ ഇതിനെ പറ്റി സ്റ്റാൻറിംഗ് ഫിനാൻസ് കമ്മറ്റിയിൽ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചപ്പോൾ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും മറുപടി പറഞ്ഞത്:—

The matter is not under the consideration of the Government *now*'എന്നാണ്. 'Now' എന്നു പറഞ്ഞത് പ്രത്യേകം ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതാണ്. പ്രധാനമായി എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളതു്, പഞ്ചായത്തിനെ ഒരിയ്ക്കലും ഉപദ്രവിയ്ക്കരുതെന്നാണ്.

ഇനി വേറെ ഒരു സംഗതി പറയുമ്പോൾ പ്രസിഡൻറിൻെറ അധികാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നതാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിയ്ക്കരുതു്.

പ്രസിഡൻറ്:—പ്രസിഡൻറിൻെറ കാര്യങ്ങളെ പറ്റി ഇവിടെ പറയുവാൻപാടില്ല. ഏതു അനുസരിച്ചു് പ്രസിഡൻറിനെ പറ്റിയോ പ്രസിഡൻറിൻെറ മുമതലകളെ പറ്റിയോ ഒന്നും പറയുവാൻ പാടില്ലഎന്നുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—പതിനായിരം രൂപായുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ എതിർക്കുവാനുണ്ടായകാരണംകൂടി പറയാമെന്നുവിചാരിച്ചു. എന്നെ സംസാരിപ്പിയ്ക്കണ്ട എന്നാണെങ്കിൽ വേണ്ട.

President.—A ruling has already been given on the point. You cannot speak upon it now.

Mr. T. K. Nayar.—I am bound to bow to your ruling and I bow to it.

Mr. A. Sankara Poduval.—Mr. President, Sir, it is unfortunate that the proceedings of this unique Budget Session have to be carried on in the absence both of our sympathetic Diwan President and our devoted Deputy President. It is more or less a consolation that the office of the President is now held by one who has been for long associated with this House as its official Leader. I accept the assurance given by the Lady Member, that old age is but a feeling, and that it has nothing to do with the number of years lived. It is encouraging to see you, Sir, in the Chair, with the buoyant optimism of youth, with the exuberance of physical and mental vigour. I am sorry that, in our deliberations, we miss our boon companion, the permanent Government Advocate. He was an asset to the Council but he is now surveying other fields of activity, probably, to come back reinforced to be the Leader of this House. It is however satisfactory that his mantle has fallen on worthy shoulders. You were for some time a prominent debator on th

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Non-official side. In welcoming you back to this Council I believe that your appointment in State service, is indicative of a change in the angle of Government's vision, and of the readiness of the Durbar to avail itself of non-official talents to serve the interests of the State. I am also sorry to see that our resourceful and talented Director of Public Instruction is not present here to assist us in the deliberations of this session. It is however gratifying to see that Government has nominated an officer in his place who is well acquainted with the details of education. We are, thus labouring under all these disadvantages, in the consideration of this budget which to me appears to be unique. It is unique in more respects than one. It is the first Council in which this Loan of 50 lakhs has ever come up for discussion, I mean in this Council. It is a session, during which the merits and demerits of the scheme for the introduction and realisation of 2 lakhs of rupees from income-tax have to be deliberated upon and solved in the best interest of the people at large. It is a session in which, the partial remedy for economic distress sought to be effected by the proposed economic survey has to be examined. Above all, it is a session during which we have to find means and ways to carry on the administration of the Cochin State at a time when economic distress and all round depression threaten to be the most acute and serious ever felt by the people at large.

I am addressing you with a heavy heart. Hon'ble Members will for a moment forget the luxury of this magnificent hall. Those of you who are well off in life, will forget for a moment, your high position and affluence, and picture to yourself the sorry plight of 9/10 of the people of this unfortunate country suffering from severe economic distress and pangs of hunger labouring under a feeling of absolute destituteness. (*Hear, hear*). I am here to voice the feelings of our oppressed people. I do not gloat over the surplus budget. (*Hear, hear*). As I have often expressed in this House it is a matter of indifference to me whether you bring in a surplus or a deficit budget, provided you make adequate arrangements for the disbursement of the money on lines calculated to promote the progress and best interests of the people. With my experience, humble though it may be, of public finance extending for a quarter of a century, I must candidly admit that the budget before us is most disappointing. A critical study of it has convinced me that it is a millionaire's budget. It is a happy-go-lucky forecast, of probable receipts and expenditure in the ensuing year, with the main thought of showing a surplus making little grants here and there to pacify the people. It is a rough-and-ready estimate, of next year's receipts being disproportionately distributed among the govern-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ing body and the citizens. This budget is absolutely devoid of any useful schemes or suggestions calculated to alleviate the admitted economic depression in the State. It is no use saying that you have budgetted liberally for expenditure in the Medical Department, that you have allotted larger funds for Panchayats and a larger amount for Public Health. These are but trivial things in the solution of the main problem. The first and foremost need of a person is to provide for the belly, internally and externally. The great masses of our countrymen, the labouring classes, the poor classes, and I may also add, the middle classes, should be enabled to earn a living. More than 60 per cent of them get but one meal a day. Has Government raised a finger to enable them to have a meal and a half, or at least a meal and a Kanji a day? Has Government done anything to enable them, to clothe themselves with? Absolutely nothing. The increase in the Medical Demand seems to be inevitable, because, ill-fed, ill-clad, and ill-housed, people readily fall ill and there is the necessity for extra provision. This is not the way to prepare the budget. Ours is a young Council. Ours is a Council composed of youthful men. Let us be a little more advanced, a little more adventurous. Let us not be labouring under the delusion that is always necessary to produce a surplus budget. What have you got in the budget to relieve distress? The speech of the Finance Member makes frequent references to economic depression. It is no consolation to be told that we are suffering, along with other people. You have to provide means to enable our people to earn more, so that they might spend more upon necessaries. You should not forget that the prosperity of the State depends upon the prosperity of its subjects. Agriculture has long reached the point of diminishing returns. Our cottage industries are not prospering. Floods have done considerable havoc. Our commodities do not find a sale. We are starving in the midst of plenty. Our commodities are cheap, our clothing materials are cheap, but 9/10 of our population find it difficult to get food, to purchase clothes, not to speak of houses to live in. What have you done in this direction? To my thinking, the budget is an attempt to satisfy the well-to-do-man, the rich man, and the high-paid officer. Liquid cash is the immediate need of the day. What is the consolation in saying that things are cheap, if you have not got the cash with which to buy them. The poorer classes, the working classes and even the middle classes, who have now been hit very hard, are devoid of cash. It is perhaps only about 10 per cent of the population that can be said to be well off; 9/10 are unable to look after themselves. The well-to-do people, viz., 1/10 are not in a position to help others, because

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

they are badly inneed of cash to make both ends meet. It has become difficult either to raise money by mortgage or sale of lands. Nobody will lend money since land value has gone down. Government would realise every pie that is due as tax by means of revenue sales. Judgment-debtors are oppressed, because the law of the land has to be administered and execution of decrees allowed, and property sold for a trifle. All these 5 years we have been moving in a vicious circle, poverty and destitution increasing steadily but surely. These are the problems that confront us, and impartially speaking, do you make bold to say that you have provided for any useful measure to alleviate the situation? The budget evidences traces of deep and anxious thought in other directions—to justify the 2 lakhs collection under income-tax, so that you might make a show of benevolence to the landlord by a remission of 2 annas in the rupee, and to justify the restoration of salary cut. The budget before the House is absolutely devoid of policy, originality and enterprise. The President will be calling time now so that I shall not go into the details of the several demands at present.

After making my remarks upon the General Administration, I propose to deal with the Cranganur Budget, because I feel that the Non-official members should devote greater attention, than has hitherto been bestowed upon Cranganur and its affairs. The Finance Member has told us this year, as he did last year, that it is a deficit budget in spite of strenuous endeavours to balance the budget. I propose to suggest ways and means whereby the judicious administration of Cranganur would make the Principality more prosperous.

To go back to General Administration, I want to make it clear that the reticence on the part of the Government to associate the people in an increasing degree in the administration of the country does not augur well. We have been carrying on the affairs of this Council, so as to merit the appreciation not only of Cochin but also of outsiders. The time has come when we should have been taken into greater confidence. We should have, by this time, made some rapid strides in the process of responsible Government. The tendency, I am sorry to say, has been just the other way. The unnecessary retention of secrecy in regard to matters of paramount importance in the State, is not a matter for congratulating the Government. I do not want to repeat the statements made by my Hon'ble colleagues here regarding the reticence shown by Government in making known to the Public the details of the deliberations relating to the Harbour and Railway schemes. We have been fed up with hopes of Cochin getting a chance of being converted into a land flowing

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

with milk and honey after the completion of the Harbour and the conversion of the Railway. Even in last year's budget the Finance Member was pleased to hold out this hope. On page 22 he said "the completed Harbour and the broadened Railway are our two priceless assets and will constitute a pair of powerful lungs to our body politic." This is the assurance that has been held out to us. But will any of you, gentlemen, except the official bloc, tell me whether he knows anything about these projects except from newspaper reports and gossips? What is the real situation regarding this Harbour and Railway and the Federation? Why should these subjects be tabooed here? The necessity for publishing the memorandum was pointed out last time, I mean, the memorandum submitted by the Diwan before the Select Committee and it has not yet been published by the Durbar. We do not know how things stand. And if public rumour is to be believed we stand to lose the Cochin Harbour. The information, I hope, is wrong. But is it not the bounden duty of Government to assure us that it is not going to bo so, and to inform the public how the matter stands? We would rather refrain from entering the federation if we stand to lose the harbour. We cannot afford to enter into the federation with our finances crippled.

Secondly, communalism was an exotic in this land and with the advent of the present Diwan I personally was under the impression that this vicious plant would have died a natural death. But I offer no apology in saying that it has been steadily on the increase. The unwholesome practice of receiving deputations in regard to appointments and transfers in service cannot be too severely condemned. I have been opposing the establishment of a Public Service Commission in many of the previous sittings of the Council and I find now that the Public Service Commission is not only going to come, but that rules have been prepared of which the House is ignorant, and which I am informed will only further actuate communal rancour in the country. I have been fighting against communal representation in public services and I may say that on account of the spread of this communal spirit in the civil service many of the departments have suffered, and are steadily showing a tendency towards further deterioration. I request the Government, with all the emphasis that I can command, to cry halt to this practice once for all.

President.—The time is up but as the Leader of the Progressive Party, I will allow you 5 minutes more.

Mr. A. Sankara Poduval.—I will refer to the Cranganur budget next. I do not know why in the Cranganur budget

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

income-tax is not seen entered under Receipts. I believe, income-tax is proposed to be levied in Cranganur as well. What the probable amount will be, I do not know. Last year it was estimated at Rs. 8,000 or so. I do not find anything either in the budget or in the speech of the Finance Member as to whether that is the correct amount or whether it would be still higher. I do not find it in the printed papers.

Mr. P. V. Subramania Ayyar.—It is done by means of adjustment only at the end of the year.

Mr. A. Sankara Poduval.—We want to know what the probable figure would be. If they expect Rs. 7,000 there would be no deficit in the budget. The deficit is only Rs. 6,720.

President.—The Government Members will deal with it in their reply.

Mr. A. Sankara Poduval.—I want it to be understood that our responsibility towards the Cranganur principality is very heavy and we have to find out ways and means to administer this principality to its best interest. It may not be a pleasant thing to say it, but all the same I have to opine that the allotment for Palaces has to be put within certain limits. Now we find that out of the probable income of 2 lakhs nearly Rs. 50,000, goes to the palace under various heads. That I believe is too big a slice out of the gross income. Ways and means have to be found to restrict that item of expenditure but that is a very delicate matter, and I can only request Government to try to make the necessary alteration with the help of the Cranganur Chief.

Then another matter on which I disagree is this. The budget shows that the High Schools for Girls are to be abolished in Cranganur. I very much doubt the expediency of doing so now. First of all, educational reform in the State is not complete, and the question of co-education is engaging the attention of the Committee. If we delete the expenditure for Girls' High Schools it is tantamount to saying that the High School girls of Cranganur have either to shift elsewhere or accept co-education, because they have to join the Boys' High Schools where a separate section will be opened for the girls in all the classes. The budget does not provide for any expenditure for the High School education of girls. I cannot subscribe to that. In regard to co-education, I am inclined to accept the view taken by the Statham Committee in Travancore. We will have co-education in primary classes and in college classes and total separation of girls from boys in the High School department, i.e. the Upper Secondary and Lower Secondary Classes—co-education in the primary classes and college classes but separate

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

schools from Form I to Form VI. That is the only feasible solution. The idea of abolishing the Girls' High School in Cranganur does not commend itself to me. There are other ways of limiting expenditure. It seems to me that the Cochin Government is morally bound to make its proportionate contribution out of the Customs Revenue, at least to the extent of the price of articles consumed in Cranganur. I desire to say something more about this matter either now or at some other time.

President.—You can have it at some other time.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Sir, another Budget has come. Call it by whatever name you like, a balanced budget, prosperity budget, or surplus budget, it is the old familiar balancing of figures with an under-estimated income and an over-estimated expenditure, which will ultimately end in a decent surplus. I find nothing new in it except, probably, a change of a heading here or the alteration of a few figures there. As this Council has not the right of appropriation, I think that it is futile to go into the figures in detail. I therefore propose to review within the limited time allotted to me, some of the outstanding aspects of the present administration, which require immediate attention and I hope that I will not be misunderstood, if in doing so I indulge in a little bit of plain speaking.

Sir, to the outside world, Cochin is one of the most progressive and best governed Indian States, taking the lead in several respects. Its crowded population, its high literacy, its progress in female education, apparently all point to progress, prosperity and plenty. But what is its real state? Dense population in these days of universal economic depression is but an indication of the growing poverty of the masses, and a higher percentage of educated people, an indication of a higher degree of distress from unemployment among the educated section of the population.

One looks in vain for a ray of light and hope in a world of gloom. The Government whose duty it is to live and function in the interests of the masses is apparently unable to discharge its duty, whether through callous indifference, or through utter incompetence or from both causes, it is hard to decide. It is very difficult to understand its policy, if it has any. And even that, changes with the change in the Head of the Administration which leads to a reversal of policy, often costly and ruinous. During the general discussion of the budget in 1106, I sounded a note of warning when I saw first signs of it. But it fell on deaf ears. Some of the Heads of Departments appointed in the present regime are seen to be men of small minds who cannot often rise above petty personal matters and are often found engaged in avenging the wrongs, real or supposed, done to them

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

during the previous administration. In their pursuit of maligning the previous administration, they lose sight of the true interests of the State. The Maharaja's College question, the latest Karivannur Flood Prevention scheme and the ugly haste with which orders were passed thereon, the persecution of subordinate officers whose only fault is their loyalty to their then superiors are some of the instances in point.

The Departments of the Government which form its organs and limbs and which should function properly to enable to do its duty by the people exist, but do not live. Several of these are presided over by young and inexperienced persons, all honourable men of course, but of hardly average ability, who came to occupy their place by the mere accident peculiar to our State—I mean, the policy, the most dangerous and pernicious policy, of creating posts to provide for those who are near and dear to those in power and appointing them over the heads of any number of officers.

Again there is no place for the best brains of Cochin in the services. They are therefore compelled to seek their fortunes elsewhere. Many of them are in the all-India services. There are distinguished men in all departments, Medical, Engineering, Accounts, Revenue, Judicial, Educational, &c., but not one in the State—a very sad commentary indeed on the principles followed in our appointments: The result is that our affairs are to be managed and our fortunes shaped by third and fourth rate men. How could things improve? And even among those in the services discontent reigns supreme on account of supercession of just claims of seniority in pay, service, &c., which is the order of the day. There are many instances to prove that there is not even the show of any principle in this matter. No better results can therefore be expected.

Thus we find that the departments of the Government are run by young or inexperienced or mediocre people. They are content to exist. They have no desire or ability to move with the times, but carry on merely to justify their existence. There is none to formulate or carry into effect a policy suited to the times, a policy calculated to promote the welfare of the masses, to enable the poorer classes to eat a full and wholesome meal at least once a day, to enable the tillers of the land, the hewers of wood and drawers of water to have enough to eat in order to live. The great constructive schemes—the Harbour and the Railway—costing a crore and more are not doing any good to us for the time being. All their offices are manned by foreigners. All except coolies come from outside. When we have hund-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

reds of young educated men to be employed, our money is utilised to give employment to outsiders, and the Government is content to remain a passive and impotent spectator of this gross act of injustice. It yet remains to be seen whether these schemes are going to be a success. Our consolation which at best is a base one, is that we do not know anything about it except the fact that they are consuming large amounts. If they prove a success, they may bring some more money to the Government. A few capitalists may also be enabled to hoard some more. But the masses will be left where they are, sweated and starved. Another scheme is that of the College extensions, costing many lakhs for producing hundreds of graduates to swell the ranks of the unemployed and aggravate the evil. How can the masses be benefited by these? What concrete advantages do they get ? How will it improve their economic condition ?

It would appear that the activities of the Government consist of some departments collecting taxes and all departments being busy in spending the amount thus collected. It is but keeping up a costly futile show—just maintaining a costly public service at the cost of the public who gains nothing in proportion to the expenses incurred. Accumulated surpluses of past years of blood sucking were hoarded on the plea of a possible rainy day. The rainy day came, the economic depression and bad seasons, rains material and metaphorical. Did the Government—these services—do anything to help the poor, drenched in the rain ? How are the surpluses used ? They were used partially for capital investments of a grand First Grade College which will aggravate the problem of educated unemployment and which will afford facilities, as they do now, for a large number of professors to quarrel and disseminate communal poison, thus corrupting the morals of the rising generation committed to their charge, and partially also for investments on Railways and Harbour. And instead of granting remissions as repeatedly asked for in this Council for the last two years, inhuman compulsion and coercive measures are employed to collect the taxes.

Sir, you have enough of money to construct houses free of costs for private persons, I mean, the consort and children of H. H. the Ex-Maharaja. You give cars, drivers and unlimited quantities of petrol to the consorts and children of late Maharajas. There is no lack of funds for you to give unlimited quantities of timber free of cost and grant supervision allowance for construction of houses for the consort and children of the present Maharaja.

President.—References to the Royal Family are not allowed under the Rules.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Sir, I do not refer to the members of the Royal Family.

President.—And also relations.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—No, Sir, the rules do not prohibit it.

Economic depression does not stand in your way of creating new posts, whenever required, and to enhance the pay of the favoured officers, as you please. I do not know whether you are conscious of the dangerous precedents you are setting up, and the financial commitments involved, in a country where the maintenance of the Royal Family, at a standard consistent with their position and status, has become the problem of problems. The fear of balancing the budget does not occur to the Government when they remit taxes to the rubber planters year after year. But when it comes to the question of giving a small remission to the poor agriculturists, who form the backbone of the country and upon whom you depend mainly for your income, you have no funds. What shall one say about a Government which first pleads want of funds and possible deficit budget as an excuse for not granting remissions, but later gloats over their comfortable balance?

And what has this Government done to meet this ever growing menace of unemployment, both among the poorest classes and among the educated sections? Nothing for the former. Much to aggravate the latter. It is no remedy if one per cent of them belonging to the unrepresented depressed communities are provided with attenders' places on Rs. 15 or clerks' posts on Rs. 25 and 99 per cent left to rot, with nothing to do and almost as little to eat. Unemployment among educated classes creates another depressed community, for the protection of which a new Protector shall have to be appointed ere long to swell the ranks of the mediocrities shaping and guiding the Government policy. Has the Government any reliable statistics of these? Has it ever thought of these problems at all? Does it know the miserable condition of labour here?—about the 12 hours day and the half-rate wages without means of redress? In advanced countries Government function in an entirely different way. If taxes are collected, it is for promotion of the true interests of the masses. Their policies will always be based on scientific basis. There will be reliable statistics of everything to guide them. What have we here?—the show, appearance, forms and cost. Nothing more?

It may be said that there was this Legislative Council for nearly nine years. It may be asked what it has done in these matters. Sir, I had the honour and privilege to be a member of this Council from the very beginning and I have attended al-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

most all the meetings and done my humble bit in my humble way. I hope that it will not be said that I am not competent to answer this question. I am proud to say that we, the Non-official section of it have made the best use of the powers given to us. If the Council has not done more, it is because it has no power to enforce its will. Even the little power it has is being whittled down by the rule—making powers of the Diwan and the rulings of the President, especially in recent times. It is only a 'glorified debating society' as some would have it. The Government will answer questions put to it, if it is pleased to do so. So also it will carry out the resolution of the Council if they satisfy its conditions. But in spite of all these limitations, we have done our best to represent our wants and grievances to the Government.

Sir, it is high time to effect a radical change in every direction. To give the representatives of the people an effective voice in the administration of the State and if that cannot be done, to have at least a Council of Princes to help our beloved old Maharaja. To have a well defined and fixed policy based on scientific basis like the civilized Governments of advanced countries; to have some sane and well defined principles based on efficiency for recruitment to services, also to adopt measures to attract at least our second rate men; to have rules, strong and binding, better and safer than the present ones to guide the authorities in the matter of promotions, etc., which will make supercession and resulting injustice, discontent, etc., impossible, rules which will tie the hands of even the Head of the Executive Government; to adopt suitable measures to relieve distress among the agricultural classes by substantial remissions, etc., proportionate to the fall in prices and bad seasons; to organise suitable subsidiary industries among them as a leisure time occupation and also to find suitable employment to every educated and uneducated man who is willing to work. If the Government can think of nothing better, let them train these educated youths for rural reconstruction work and send them to the villages on a subsistence allowance so that the condition of the masses also might improve. Let them also provide facilities for them to take to farming and gardening so that they may have something to do and live upon.

മിസ്റ്റർ എം. കൃഷ്ണമേനോൻ.—അടുത്തബഡ്ജറ് ഈ കൌൺസിലിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ ഞാൻ ഇവിടെ ഉണ്ടാകുമോ എന്നു് എനിക്കു് സംശയമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ രാജ്ഭരണത്തെ പറ്റി അതുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഗുണദോഷം ഒന്നു പറയാമെന്നുവച്ചു് മാത്രം ഈ അവസരത്തിൽ എഴുന്നേറ്റിട്ടുള്ളതാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇന്നലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ക്രാങ്ഗ്രസ്സർ മെമ്പർ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചപ്പോൾ അതിനു് ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂ മെമ്പർ ഒരു മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി. അതായതു് ഈ കൊച്ചീ രാജ്യഭരണത്തിനു് വല്ല പ്ലാനും ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇല്ലെന്നു് അദ്ദേഹം തെളിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി.

സ്റ്റാൻറിംഗ് ഫിനാൻസുകമ്മിറ്റിയിൽ മെമ്പറായി അബദ്ധത്തിൽ ഇക്കൊല്ലം ഞാനും കടന്നുകൂടി. ഈ ബഡ്ജറ്റ് പുസ്തകം കയ്യിൽ കിട്ടിയതിനുശേഷം ഫിനാൻസുവകുപ്പിലെ ബഡ്ജറും ഇതുംകൂടി വച്ചുകൊണ്ടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയപ്പോൾ പ്രധാനമായി ചെയ്യിട്ടുള്ള ജോലി ഈ കള്ളികം വരച്ചുണ്ടാക്കി അതിൽ ഇങ്ങനെ ഓരോ തുകകൾ ഇട്ടിരിക്കുന്നതു മാത്രമാണു് എന്നാണുകണ്ടതു്. ഇക്കൊല്ലത്തിൽ ഇത്രരൂപാ പിരിവുണ്ടാകും; അതിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളംവകയ്ക്കും കൂടുതൽ ചിലവുകൾക്കും ബാക്കിവരുന്നതു് പഞ്ചായത്തുകാർക്കും മറ്റും കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തേക്കാൾ കൂട്ടികൊടുക്കുവാൻ വഴിയുണ്ടോ എന്നു് നോക്കുക; ഇങ്ങനെ അകള്ളികളിൽ ഓരോ തുകകൾ ചേർത്തു അച്ചടി എല്ലാം കഴിച്ചു വെന്നല്ലാതെ ഇതിനകത്തു്യാതൊന്നും ആരു്നോക്കിയാലും വിശേഷവിധിയായി ഒന്നുംകാണുകയില്ല.

എന്നാൽ ഈ കൊച്ചി രാജ്യഭരണത്തിനു് പ്ലാനുണ്ടോഎന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾഅതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല എന്നദ്ദേഹം ആദ്യം മറുപടിപറഞ്ഞു. എന്നാൽ മനസ്സിലാകുന്നകാലം വരുന്നതേയുള്ളൂ. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്ലാൻ ഇല്ലതാരിക്കയില്ല, പ്ലാൻ ഇല്ലെന്നുപറഞ്ഞാൽ അതു് സമ്മതിക്കാനും തരമില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ പ്ലാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ശമ്പളംകൂട്ടുന്ന പ്ലാൻമാത്രമാണു്. ആ പ്ലാൻ വളരെകാലം നിലനിന്നപ്ലാൻ അല്ല. ഭരണത്തിനു് ഒരു പ്ലാൻ ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. അങ്ങിനെ ഒരു പ്ലാനുണ്ടായി കൊച്ചി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയില്ലഎന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് തെറ്റാണു്. എന്നാൽ അതിന്റെ കാലം ഇപ്പോൾ നിർണ്ണയിക്കാൻതരമില്ല. പലകൊല്ലങ്ങളിലായിട്ടു് ഓരോന്നു ചെയ്തു് രാജ്യത്തിനു ശ്രേയസ്സുണ്ടാക്കേണ്ടതു് ഗവർമ്മെൻറിന്റെ ചുമതലയാണു്. അതിനു് ഒരു പ്ലാൻ കൂടാതെ സാധിക്കുമെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ എന്തുകിട്ടും; അതു് എങ്ങിനെ ചിലവഴിക്കാം എന്നേ നോക്കുന്നുള്ളൂ. ഇങ്ങനെയാണു് ഇതേവരെ നടന്നുവന്നിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് മേലാലെങ്കിലും കൊച്ചീരാജ്യം മുന്നണിയിൽ വരുവാൻവേണ്ടി ദയവായി വിചാരിച്ചു് അതിലേക്കു തരമായ ഒരു പ്ലാൻ നിശ്ചയിച്ചു് ഓരോ കൊല്ലത്തിലും ഇത്രരൂപാവീതം എന്നനിശ്ചയിച്ചു് പൊതുജനോപകാരാർത്ഥമായി ചിലവുചെയ്യാൽകൊള്ളാമെന്നു് താഴ്മയായി എനിക്കൊരുപക്ഷമുണ്ടു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ബഹുമാനപ്പെട്ട പഴയന്നൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞമാതിരി ജനങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായിട്ടാണ് ഞങ്ങളുവിടെവന്നു മുറവിളികൂട്ടുന്നതു്. കൃഷിക്കാരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ "ഇറിഗേഷൻ" എന്നൊരു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടെന്നു മറുപടി പറയും. അതും ടെമ്പററിയാണ്. ഓരോ കക്ഷികം കഴിഞ്ഞാൽ അതിൽ ഇപ്പോഴും ഇരിക്കുന്നവക്ക് ഉദ്യോഗം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു് എല്ലാകൊല്ലവും സംശയത്തിലാണ്.

ഇക്കൊല്ലത്തിൽ നടന്ന വ്യസനകരമായ ഒരു സംഗതി എനിയ്ക്ക് ഗവൺമെൻറിനെ അറിയിയ്ക്കാനുണ്ടു്. ഈ എറണാകുളത്തു് കരിത്തലപ്പാടം എന്ന ഉദ്ദേശം അൻപതിനായിരംപറയ്ക്കാളംവരുന്ന ഒന്നാംതരം ഇരുപ്പൂവു വിതച്ചിട്ടുള്ള നിലം വെള്ളംകയറി മുങ്ങിക്കിടന്നിട്ടു് അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിയ്ക്കാൻ ഈ രാജ്യത്തു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരൊരുത്തരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനുശേഷം ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് കോട്ടിലെ ചീഫ് ജഡ്ജി ദിവാൻജി അവർകൾക്കു് എഴുതിഅയയ്ക്കുകയും ദിവാൻജി അവർകൾ ചീഫ് എഞ്ചിനീയർഅവർകൾക്കു് എഴുതി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ചീഫ് എഞ്ചിനീയർഅവർകൾ അസിസ്റ്റൻറ് എഞ്ചിനീയർഅവർകൾക്കു കല്പനയുംകൊടുത്തു. ഇങ്ങനെ കടലാസുകൾ പറന്നു. വളരെ കൊല്ലങ്ങളായി ഇങ്ങനെ മുങ്ങുന്നുല്ലേ, ഇക്കൊല്ലവും മുങ്ങിപൊകട്ടെ എന്നായിരുന്ന ഒടുവിലത്തെതീർച്ച. ഇങ്ങനെ രൂപ്പളംവാങ്ങുന്ന ആളുകൾ ആരെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും ഈ തരം അക്രമം ചെയ്യാറുണ്ടോ? വാസ്തവം പറയുമ്പോൾ അസൂയകൊണ്ടുപറയുന്നതാണ് എന്നുതോന്നും. ഞാനും മേല്പറഞ്ഞതിൽപ്പെട്ട ഒരു അനുഭവസ്ഥനാണ്. എൻറേയും വിളവു നശിച്ചുപോയി. അവിടെയുള്ള ആ പാലത്തിൻറെ മുകളിൽകൂടി വെള്ളം ശരിയ്ക്കു പോകയില്ല. റോഡു പൊളിച്ചുവിട്ടിരുന്നാൽ ഇത്രനഷ്ടം വരികയില്ലായിരുന്നു. അതുചെയ്യുവാൻ ഈ രാജ്യത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ആ അവസരത്തിൽ മനസ്സുണ്ടായില്ല. പ്രജകളുടെ സങ്കടമറിഞ്ഞു് അവർക്കുന്യായമായി വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടുന്ന അവസ്ഥയിലാണ് ഇവർക്കു രൂപ്പളം കൊടുത്തുവരുന്നതു്. അതിനല്ല, ഈ കൊച്ചീരാജ്യത്തിൻറെ മുൻജന്മകടം കൊടുത്തുതീർക്കാൻ വേണ്ടി. മാത്രമാണെങ്കിൽ അതു് വീട്ടിലേക്കു കൊടുത്തയയ്ക്കാമെന്നു പറഞ്ഞാലും മതിയായിരുന്നു. ഇതിൻറെ ഒന്നാം ഗുണദോഷം മനസ്സിലാക്കാതെ മാസം തികഞ്ഞു് ഒന്നാം തീയ്യതി ആകുമ്പോൾ രൂപ്പളം വാങ്ങണം; പീടികക്കാർക്കു കൊടുത്തു ബാക്കിയുള്ളതു് ബാങ്കിലേക്കയയ്ക്കണം; എന്നു മാത്രം ഉദ്ദേശമുള്ളവർ ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടു് എന്താണ് ജനങ്ങൾക്കു് ഒരു പ്രയോജനം? ഉദ്യോഗവഴക്കിനെ സംബന്ധിച്ചു നോക്കുമ്പോഴും നായർക്കു കിട്ടണമെന്നു് നായന്മാർ; ഈഴവർക്കു കിട്ടണമെന്നു് ഈഴവർ; ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു കിട്ടണമെന്നു് ക്രിസ്ത്യാനികൾ; ഇ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങനെ അതിനും ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തമ്മിൽതല്ലാണ്. ഇതൊന്നും കൂടാതെ ഞങ്ങൾ ഒത്തൊരുമിച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് എതിർത്തുവെങ്കിൽ കളയത്തൊന്നുമല്ല, വേറെ ആകുമായിരുന്നോനെ. ഇപ്പോൾ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നു തന്നെ ബ്രാഹ്മണർ, ക്ഷത്രിയർ, കൃസ്ത്യാനി, ഈഴവർ, മുസൽമാൻ തുടങ്ങിയ നാനാജാതി മതസ്ഥന്മാരെകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഒരു സഭ ഏർപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്. (വൈരം നെ അനേഷിച്ചിട്ട് കിട്ടിയില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു്). ഈ നിലയിൽ കുറേശ്ശേ ഗവൺമെൻറും ആവുന്ന വഴികളൊക്കെ വെച്ചു തരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് പത്തു രൂപാ ശമ്പളത്തിൽ എത്ര ഈഴവർ ഉണ്ടു്; എത്ര നായന്മാർ ഉണ്ടു്; എന്നൊക്കെ ചോദിച്ചു് വഴക്കുണ്ടാക്കാതെ ഞങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ സമയമില്ല. അതെല്ലാം വിട്ട് ഞങ്ങളെല്ലാം 'കൊച്ചീക്കാരാണ' എന്നുള്ള മനസ്ഥിതിയോടുകൂടി ഒത്തൊരുമിച്ചു് നമ്മുടെ പണം ശമ്പളംവാങ്ങുന്ന ആളുകൾ നമുക്കു വേണ്ടിയുള്ള വല്ല ഗുണങ്ങളും ഈ കൊച്ചീരാജ്യത്തു് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നൊന്നു പയ്യാലോചിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ് എന്റെ മാന്യ സ്നേഹിതന്മാരോടു് എനിക്കൊരപേക്ഷയുണ്ടു്. നമ്മുടെ വഴക്കു് നമ്മൾ തമ്മിൽ തീർത്താൽ തീരും. നമ്മുടെ കൃഷ്ണക്കാരുടെ ഇടയിൽ അവർക്ക് ജാതിവ്യത്യാസമില്ല. അതു് നായരായാലും പട്ടരായാലും ആരായാലും ഒരുപോലെതന്നെയാണു് സ്ഥിതി.

ഞങ്ങൾ ചെയ്യണ്ട ജോലി ശരിയായി ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ ഒമ്പതാം കൊല്ലത്തിൽ ഫലം ഇതല്ലായിരുന്നേനെ. ഞങ്ങൾക്ക് ഉദ്യോഗവിഷയത്തിലുള്ള തമ്മിൽതല്ലല്ലാതെ വേറെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ ഉള്ളതായികാണുന്നില്ല. ഈ കൌൺസിലിൽ ചോദിച്ചിട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ എടുത്തുനോക്കിയാലും അതേയുള്ളു. ഈ നിലയിലാണ് ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി. ഈ സ്ഥിതി ഒന്നു മാറിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു മാത്രമെ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നുള്ളു. ഇപ്പോൾ ഇതാ പബ്ലിക്ക് സർവ്വീസുകമ്മീഷൻ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നു. ഒരീഴവൻ, ഒരു നായർ, ഒരു കൃസ്ത്യാനി, ഇങ്ങനെ മൂന്നു ജാതിക്കാരായി മൂന്നുപേരെ നിയമിച്ചാൽ മതിയാകുമെന്നാണു് ഗവൺമെണ്ടിന്റെ അഭിപ്രായം എന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു നായർ ജഡ്ജിക്കു് പട്ടരുടേയോ കൃസ്ത്യാനിയുടേയോ കേസു തീർപ്പയാക്കാം; ബ്രാഹ്മണ ജഡ്ജിക്കു് കൃസ്ത്യാനിയേയോ, നായരേയോ തൂക്കികൊല്ലുവാൻ വിധിക്കുന്നതിനു് അധികാരമുണ്ടു്". ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു് പത്തു രൂപാ, പതിനഞ്ചുരൂപാ ശമ്പളം ഇന്നയിന്ന ജാതിക്കാക്കു കൊടുക്കാമെന്നു പറയുവാൻവേണ്ടി ഈ കൊച്ചീരാജ്യത്തു് ഇങ്ങനെ ഒരു ഏർപ്പാടു കൊണ്ടുവന്നു് അലങ്കാരപ്പെടുത്തുവാനാണോ വിചാരിയ്ക്കുന്നതു്? അതുകൊണ്ടു് ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും ദയവായി വിചാരിച്ചു് ഈ കൊച്ചിരാജ്യത്തെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വേണ്ടി ഒരു പ്ലാൻ ഉണ്ടാക്കി അതനുസരിച്ച് വേണ്ടതുചെയ്യണം. അതാതു കൊല്ലം കിട്ടുന്ന പണം പത്തും പതിനഞ്ചുമായി പങ്കിട്ടെടുക്കാതെ കൊച്ചീരാജ്യത്തെ പ്രജകളുടെ ഗുണത്തിനു് എന്തെല്ലാംചെയ്യുവാൻ കഴിയുമോ, അതെല്ലാം ചെയ്യണം. മുൻകൂട്ടി ഒരു പ്ലാൻ നിശ്ചയിച്ചാൽ ഇതിനൊന്നിനും ഇത്രയൊക്കെ ബുദ്ധിമുട്ടിനു് ഇടവരികയില്ല. ഈ വരയ്ക്കും കുറയ്ക്കും വേണ്ടിവരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടു് അല്പമെങ്കിലും കുറയും. അതുപോലെ തന്നെ പഞ്ചായത്തുകാരുടെ സ്ഥിതിയും ഇത്രകൊല്ലംകൊണ്ടു് ഇന്ന നിലയിൽ വരണം എന്നുള്ള ഒരു നിശ്ചയം വേണ്ടതാണു്. അതാതു കൊല്ലം കിട്ടുന്ന സംഖ്യ അതാതു കൊല്ലം കർക്കടകം ഒന്നാംതിയ്യതിയാകുമ്പോൾ പങ്കിട്ടെടുത്തു് വരവു ചിലവും ശരിയെന്ന രീതിയിൽ രാജ്യഭരണം നടത്തിയാൽ ശരിയല്ല. അടുത്തകാലത്തു ശരിപ്പെടും എന്നു് എനിക്കു് അഭിപ്രായവും ഇല്ല. എങ്കിലും പറയേണ്ടതു് ഒന്നു പറഞ്ഞുകളയാമെന്നു് ഉദ്ദേശിച്ചു് ഇത്രയും പറഞ്ഞുവെന്നേയുള്ളു.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—സർ, പ്രസിഡൻറിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഞങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഞങ്ങളിൽ ഒരുത്തനും ഗവൺമെൻറു് ബെഞ്ചിൽ ഞങ്ങളൊടുത്തരവാദമുള്ള മന്ത്രിമാരും ഇരിയ്ക്കുന്നതു കാണുവാൻ കൊതിച്ചു" ഞങ്ങൾ വാദം തുടങ്ങീട്ടു വളരെ കാലമായി. (ഹീയർ) അതിവിടെ സാധിയ്ക്കുന്നില്ല. അതിനുള്ള കാരണം ഇവിടെ ചിലരെല്ലാം തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഇവിടത്തെ കമ്മ്യണലിസമല്ല. ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ശക്തിക്കുറവാണു്. കമ്മ്യണലിസകമ്മ്യണിറ്റീസു് ഇല്ലാതാകുന്നതുവരെ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. അതു് അത്രവരെ ആവശ്യവുമാണു്. ഈ വിഷയത്തെപറ്റി ഞാൻ പിന്നീടു പറയാം. ഗവൺമെണ്ടു ഭരണപരിഷ്കാരകാര്യത്തിൽ കാണിയ്ക്കുന്ന ഔദാസീന്യം ക്ഷന്തവ്യമല്ല. അതാതുകാലത്തു ഭരണാധികാരം കൈവശം വരുന്ന ആളുകൾക്കു് അവരുടെ അധികാരം പരിപാലിച്ചു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഉള്ള ഒരു കൊതി മൂലം മേലാൽ വരുന്ന കാര്യങ്ങൾ ആലോചിയ്ക്കുവാനുള്ള നീട്ടനോട്ടം ഇല്ലാതെപോകുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഈ ഔദാസീന്യം വരുന്നതു്. നാലോ അഞ്ചോ കൊല്ലത്തെ ദിവാൻ സ്ഥാനത്തിനേറയോ ഇരുപത്തഞ്ചുകൊല്ലത്തെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേലദ്ധ്യക്ഷൻ സ്ഥാനത്തിനേറയോ അധികാരങ്ങളെയാണോ അവർ രക്ഷിക്കാൻ നോക്കേണ്ടതു്. ഉത്തരവാദ ഭരണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഗവൺമെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണു് പ്രധാനമായി വാദിയ്ക്കേണ്ടതു്. അഞ്ചു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടോ, ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടോ അവരും തിരിച്ചു് ഈ അനുദ്യോഗസ്ഥ മഹാജനത്തിൽ വന്നു ചേരേണ്ടവരല്ലേ. ആ കാലത്തെ ഇപ്പോൾ അവർ നല്ലവണ്ണം ഓർക്കണം. അങ്ങനെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തി ഇപ്പോൾ ഗവൺമെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ കാണുന്നില്ല. മദിരാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ശയിലും മറ്റും ഉള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസവും രാഷ്ട്രീയബോധവും ഈ കൊച്ചീരാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്നിട്ടുംകൂടി നിയമസഭാ പ്രസിഡന്റിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അധികാരംപോലും ഇവിടത്തുകാർക്കു കൊടുക്കയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ അതിലെന്തർത്ഥമാണുള്ളത്? ഇവിടെ ചിലർ ഫിനാൻസുമെമ്പറെ പുറകിൽ സ്തുതിക്കുന്നു, ചിലർ കുറേ പുറകിൽ പറയുന്നു. പാളിസി നിർണ്ണയിക്കാനും മറ്റുമുള്ള അധികാരം നമ്മുടെ ഫിനാൻസു മെമ്പർക്കില്ല. ഇവിടത്തെ ഫിനാൻസു മെമ്പർ വെറും അക്കൌണ്ടന്റ് മെമ്പർ മാത്രമാണ്. ബഡ്ജറിന്റെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സ്തുതിക്കയോ പഴിക്കയോ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെമാതിരി പഴഞ്ചരീതിയിലുള്ള ഗവർമ്മെണ്ടു സമ്പ്രദായം ഇരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ഫിനാൻസു മെമ്പർ മറ്റുപ്രകാരത്തിലാവാൻ ഇടയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ സമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം അകപ്പാടെ തേച്ചു മാച്ചു കളഞ്ഞിട്ട് ജനങ്ങളുടെ മന്ത്രിമാർ—ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള മന്ത്രിമാർ—ഒരു വ്യവസ്ഥിത രാജാവിന്റെ കീഴിൽ രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം, എത്ര ചെറുതായാലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തു വരാതെ നമുക്ക് നല്ല ഭരണത്തിനു യാതൊരു വഴിയുമില്ല. അതിനാണ് നമ്മൾ വാദിക്കേണ്ടതു". സമുദായ പ്രാതിനിധ്യവാദികൾ ആ വാദത്തിനു് എതിരുകാരല്ല, ഉത്സാഹികളാണ്". ഞാനും എന്നെപ്പോലെയുള്ള മറ്റു സമുദായ പ്രാതിനിധ്യവാദികളും ഈ വാദത്തിനു് ഒരിക്കലും എതിരായി നിന്നിട്ടില്ലെന്നും നില്ക്കുവാൻ ഇടയില്ലെന്നും സമുദായവാദമാണ് ഭരണദോഷത്തിനു കാരണമെന്നു പറഞ്ഞ മെംബർമാരോടു് ഉറപ്പു പറയുന്നു. (ഹിയർ, ഹിയർ).

സമുദായ പ്രാതിനിധ്യവാദം ഒരുവിധത്തിലും ഒരിയ്ക്കലും ഉത്തരവാദിത്വഭരണത്തിനെതിരല്ല. നേരെമറിച്ചു ജാതിവ്യത്യാസം ശക്തിയായിനില്ക്കുന്ന രാജ്യത്തു് സമുദായ പ്രാതിനിധ്യം ഉത്തരവാദഭരണത്തിനു് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു ആവശ്യമാണ്. അതുകൂടാതെ ഭരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളതാകയില്ല. ഓരോ ജാതിയിൽപെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും അവരവരുടെ ജാതിക്കാരോടു് ഒരു പ്രത്യേക പ്രതിപത്തി ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. ജാതിവ്യാസം നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ജാതിവ്യത്യാസത്തിന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഫലമായ ഈ ദോഷം പോകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് സമുദായപ്രാതിനിധ്യം ആവശ്യമായിവരുന്നതു". കമ്മ്യൂണലിസം പാടില്ലെന്നു പറയുന്നവർക്കു വാസ്തവത്തിൽ കമ്മ്യൂണലിസം പോകണമെന്നു് ആഗ്രഹമില്ല. ജാതിവ്യത്യാസം ദൈവംഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നും സനാതനമാണെന്നും പരിപാവനമാണെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന അവർ എങ്ങിനെ കമ്മ്യൂണലിസം പോകണമെന്നു വാദിക്കും. അവർ കമ്മ്യൂണലിസം പാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടില്ലെന്നു പറയുന്നതിനു് ഉദ്യോഗങ്ങൾ മറാക്കും കൊടുക്കുകയല്ല എന്നേ അർത്ഥമുള്ളൂ. ജാത്യാധ്യാസം ഇല്ലാത്തവരായിരുന്നു ഇവിടത്തെ രാഷ്ട്രീയവാദികളെങ്കിലും സമുദായ പ്രാതിനിധ്യം വേണ്ടെന്നുവെച്ചു അടങ്ങിയിരിക്കാമായിരുന്നു. ഇവിടത്തെ ഏറ്റവും വലിയ രാഷ്ട്രീയവാദികൾ സമുദായ പരിഷ്കാരത്തിനു് ഏറ്റവും വലിയ വിരോധികളുമാണു്. അതാണു് കഷ്ടം. കമ്മ്യൂണലിസത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലാതാക്കുവാൻവേണ്ടി സമുദായപ്രാതിനിധ്യവാദികൾ ചെയ്യുന്ന ശ്രമത്തെ ഗവമ്മെണ്ടു സഹായിക്കുന്നില്ല. അയിത്തോച്ചാടന വിളംബരം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ അപേക്ഷിച്ചിട്ടു ഗവമ്മെണ്ടു് എന്തുചെയ്തു. വല്ലതും ചെയ്തുവോ? (ഹിയർ, ഹീയർ) ഈ കാര്യത്തിൽ വിരോധികൾ ഡിപ്രാട്ട്മെണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരാണെന്നു തോന്നുന്നു.

സാമ്പത്തികാധഃപതനം തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു് കരികളിൽ ഏർപ്പെടുകയും കടങ്ങൾ വാങ്ങുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള പലരും ഇപ്പോൾ വിഷമത്തിലായിട്ടുണ്ടു്. പറമ്പിന്റേയും നിലത്തിന്റേയും മുമ്പിലത്തെ വില നോക്കിയാണു് കടക്കാർ ഈടു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്പോൾ ആ ഈടുകളിലെ വരവുചെലവു പലിശകൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. വിറ്റാൽ കടംതീർത്തു ബാക്കിയൊന്നും ഉണ്ടാകയില്ല. നിസ്സാര കടങ്ങൾക്കായി വലിയ വസ്തുക്കൾ വിറ്റുപോകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഈ സ്ഥിതി നിലനിന്നാൽ കുറെകഴിയുമ്പോൾ വസ്തുക്കളെല്ലാം എതാനും പലരുടെ കയ്യിലാകും. സാത്തു് അധികംപേരുടെ ഇടയിൽ വിഭജിക്കപ്പെടുന്നതാണല്ലോ നല്ലതു്. സുഭിക്ഷമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന പലരും വേഗത്തിൽ ദരിദ്രരായിത്തീരും. അവർക്കു് കിടപ്പിടംകൂടി ഇല്ലാതാകും. ഈ സ്ഥിതിയിൽനിന്നു് അവരെ രക്ഷിപ്പാൻ ഗവമ്മെൻറ് എന്തെങ്കിലും പദ്ധതി ആലോചിച്ചു നടപ്പാക്കേണ്ടതാവശ്യമാണു്. തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിപ്പാനും ഗവമ്മെൻറ് കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതാണു്. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും തൊഴിലില്ലായ്മയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു സമാധാനിച്ചിരിക്കുന്ന നയം ഗവമ്മെൻറിനു ഭൂഷണമല്ല.

President.—We have got only 20 minutes more. We began the discussion half an hour earlier. So we shall adjourn. I leave it to the sense of the Council. Nobody comes forward to speak. So we shall adjourn till 3 o'clock.

The House rose for lunch at 1-45 p. m. and met again at 3 p. m. with the President in the Chair.

Mr. P. Krishna Menon.—Mr. President, I believe, I shall be far from wrong if I presume that the Hon'ble the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Finance Member must have been slightly surprised at least, at hearing the Hon'ble the Non-official Members with regard to the very prosperous budget that he has presented before the House. My reply to him is to the effect that it is not the actual working of the figures that is the subject-matter of discussion in this General Discussion on the Budget. But according to the rules the discussion is to be confined to the budget as a whole or to the principles involved therein. He must have noticed that this year's general discussion is remarkable for the fact that individual instances have not been given that prominence which they used to be given on former occasions, but it is more the general policy of the budget that is emphasised in this year's discussion. Well, before supporting the several arguments advanced by my Hon'ble colleagues I shall say what exactly is the policy that is evidenced by the budget that has been presented and how it is that the Hon'ble Non-Official Members took exception to it, according to the light of each member who has spoken upon the subject.

Turning to page 3 of the speech of the Hon'ble the Finance Member it would be found that he has said, "I might inform the Hon'ble Members that had the credits in respect of this revenue been made in the respective years themselves, the result would have been a real net surplus of Rs. 6·83, Rs. 3·30 and Rs. 4·58 lakhs, instead of a booked deficit of Rs. 10·56 in 1106 and surpluses of Rs. 6·40 lakhs and Rs. 18·98 lakhs in 1107 and 1108 respectively." In other words for the years 1106, 1107 and 1108 repeated surpluses have been found by the administration. Now when such surpluses are produced, rightly perhaps, the Hon'ble the Finance Member thinks that our mouths are shut because, as is seen from precedents, he thinks when once a surplus budget is produced, duty ends. In other words, to quote the words of my Hon'ble friend the Member for South Ezhuvas, his part seems, so far as the policy is concerned, absolutely nil. Whether it is a surplus budget, deficit budget or balanced budget the Finance Member, so called in our constitution, has very little to do with the financial policy of the Government. I think it would be a better name for him if he is named the Hon'ble Member for Arithmetic and nothing more.

When I say that it is the policy of the Government that is objected to more emphatically and more prominently in this year's discussion, I think I am justified in saying that it must be so because circumstances have happened which will show that the Government has no policy, a fixed, a previously thought-out policy, so far as the financial administration of the State is concerned. Of course I do not go to the question and answer

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of the Hon'ble Member for Cranganur and the reply of the Hon'ble Member, the Leader of the House, when he said that they have no plan whatever. That, I submit, is a sad confession. (*Hear, hear*). What a true financial policy ought to be is seen from the policy adopted in other States or other Provinces and it is no exaggeration to say that till this time no policy worth the name has been followed by the Government of Cochin. With due deference to the administration I must say I mean no disparagement, that no policy has been laid down. Perhaps the Government was under the impression that sufficient unto the day is the evil thereof and if the transactions of the 12 months have to be forecasted some forecast might be made which might for the time satisfy the non-official side of this House at least.

Speaking from the floor of this House, if I say, in my own words, what a successful financial policy ought to be I am sure it will not carry that weight which it ought to carry unless it is supported, as we in courts say, 'by authority.' I invite the attention of the Hon'ble Members of the House, especially the Government block, to the words used by Sir George Schuster in the Rail Road Conference at Simla which was held recently, wherein he said, 'I have always held the view that an adequate and successful finance policy does not consist merely in raising taxes with one hand and keeping a tight hold on the strings of the money bags with the other. But they are of a negative character and it is equally important to pay attention to the improvement of the country's economic resources."

With due deference I say that the policy of the Government has not been anything less than raising taxes by one hand and keeping tight hold upon the money bags by the other. Should I give you instances? If instances are necessary I would mention only one. You have already heard that 1106, 1107, and 1108 have been years of repeated surpluses and what are the noteworthy points or actions of the Government which the Government have done during these three years? I believe it is a sound principle of finance that no taxes are to be raised unless there is absolute necessity for them. When you have repeated surpluses for three years, I ask in all humility what was the justification for the imposition of the income-tax. When there is no necessity to raise money which, I say, is based upon the fact that we have surpluses, what on earth is the justification for the raising of the income-tax?—imposing a tax without absolute necessity I do not know how to characterise. But in that connection I will only say that such a thing would not have happened if as a matter of fact, as advocated by some of the Hon'ble Members on this side, there has been a responsible Government. If there was any responsibility on the part of the Government, in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the sense that they were answerable to the people, certainly that Government would not have imposed taxation without sufficient necessity. In the light of the statement contained in the Hon'ble Finance Member's speech, that there have been repeated surpluses, certainly I feel no necessity whatever so far as a new taxation is concerned. But in that respect I say, as I said once before, that it was due to the fact that we on this side of the House have absolutely no voice, though it has been trumpetted more than once that the power of the purse is given to the Legislative Council. It was said to be one of the highest boons that was conferred. Where is the power of the purse, if as a matter of fact we are to submit to taxation when there is no necessity whatever ? So far with regard to the general policy.

Now, though the Hon'ble Finance Member has in some place of his speech said that they are equally solicitous of the welfare and prosperity of the people at large, I, along with my Hon'ble colleagues, ask what it is that the Government has done in the past year or what it proposes to do in the next year. I do not think I shall be justified in saying that there is any relation between the salary cut and remission of taxation. But an unsympathetic critic might say that when the salary cut is restored the remission question has been sympathetically viewed. I find the salary cut is abolished and remission is given next year. But I am not uncharitable enough to think that one is the cause of the other but there is room for an unsympathetic critic to say that the one is the result of the other. It is not necessary to multiply instances of the lack of steps taken for the general interest of the people at large. If the Hon'ble Members will kindly bear with me for a minute, I may be permitted to read just a line from the words of a respected statesman, I mean the Diwan of Mysore. "The true test seems to be to see how far the ryot has been made prosperous and happy. That is our supreme object and we should bend all our energies to its accomplishment". What I ask in all humility but at the same time with all the earnestness that I can command is, what it is that the Cochin Government has done during the year 1108 and what it proposes to do in 1109 for the interests and prosperity of the ryots? One fact has been brought to the notice of the House with regard to the destruction of crops during the recent floods. My Hon'ble friend the Member for Pazhayannur has brought to the notice of the House the abject and desperate position to which the ryots have been reduced on account of the fall in prices of agricultural produce and secondly, by the destruction, as it were, of agricultural products. No doubt, I have heard that in distant countries over-production has led to the Government intentionally and purposely destroying the crops. Perhaps some of the Hon'ble Members may

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

remember the Canadian experience and, if I remember correctly, of Brazil also. In Brazil coffee was converted into bricks, adding tar to it and then burning it in the furnace. Again, wheat was dealt with in the same manner in Canada and not satisfied with that the surpluses were thrown into the sea to be destroyed because this surplus stock would not conduce to the fetching of a proper price to the subsequent crops. Let us not go for destruction because, as has been elicited in the House, we do not produce the paddy that is required even for 6 months in a year. Therefore it is not necessary to destroy the crops. But it is absolutely necessary to increase production so that the people might say that we are self-sustained in the matter of food at least. That again has to depend upon the paddy crop of the land. We are not producing enough paddy. What little we produce we are unable to enjoy on account of these occasional destructive floods and other things. What has the Cochin Government done in that line? I remember that a poor pittance of Rs.15,000 has been provided for Irrigation. What can Rs. 15,000 do for these things? These crops are destroyed by floods. Two instances have been brought to the notice of the House. I can add any number. It will be asked is it possible to do all these things at one and the same time. That is exactly my complaint. You ought to have had a regular systematic plan for carrying out protective works which would ultimately and in course of time reach the goal and satisfy the demands of the people. I do not think it is necessary to multiply instances of what the Government could have done.

Another instance that has been brought to the notice of the House is the Land Mortgage Bank. In that connection, I would invite the attention of the House to the recent experience which has been brought to the notice of the Government as well. There have been acquisitions in Ernakulam in two instalments, the first, with regard to the extension of the college and second, with regard to providing hostel accommodation or play ground. There were buildings in those plots and they were auctioned by the Government. What was the nature of the competition when the buildings were auctioned on the first instalment and what was the nature of the competition when the buildings in the second plot were auctioned? Now it is easy to see the difference and the reason for the difference. In the first auction there has been absolutely no competition whatever. Buildings which were valued by the Government at Rs. 8,000 or 10,000 were auctioned for 1,500 or 1,600. In the second case the buildings which were auctioned fetched a price about half the price at which they were valued by the Government. How do you account for this? My answer to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that question is that when there was money available certainly people were willing to go in and profit by that. How is it that in the second case money became available ? In the acquisition Proceedings, if I am rightly informed, the cheque that was issued by the Chief Engineer was to the extent of a lakh and half rupees. When that money was distributed people came into possession of money, to borrow the language of the Hon'ble Member for Trichur, "liquid cash was available" and then the normal condition at least, though not to the full extent, to some extent was achieved. Therefore an absolute necessity of making liquid capital available for the people seems to be the only solution that can give relief to the people at large and for giving that remedy the only means is the Land Mortgage Bank for more reasons than one. To-day I got an information. You remember this is the day on which a general tender for the loan is submitted. It is also known that the call is only for 25 lakhs. If I am rightly informed, within half an hour it was over-subscribed to the extent of a crore or so. Where is all this money coming from? The reason is clear. On account of the general depression people who have money are not confident or bold enough to invest it in landed properties (*Hear, hear*). When the price of the produce is diminishing the return from the property is also diminishing and therefore they cannot get an adequate return for their money. The next best course is to invest the money in Government securities.

I have only one word more to say in this connection. As it is the general discussion I want to bring to the notice of the House one point. We see the Diwan Peishkar as the Leader of the House. Not only the Leader of the House but other Heads of Departments also have had occasion to refer to the Diwan Secretary for informations to answer questions. That, I submit, is due to the fact that he and he alone is the person in the House, next to the Diwan who unfortunately will be occupying the Presidential Chair, who can supply information on any subject and every subject. Now the Secretary is only the Secretary to the Diwan whose position I think ought to be changed as Secretary to the Government and Government only (*Hear, hear*). Because Government it is that is giving these answers and unless the person who gives the answers can represent Government there is no meaning in asking the Secretary to the Diwan to answer these questions. That I submit is a point worthy of consideration and I put it in all earnestness to the consideration of the Government. With regard to the general policy, as I submitted, the Government has no policy and I do not think we have any remedy under the present circumstances to change the policy of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the Government because, as has been repeatedly stated in this House, the power of the purse is only on paper and not in reality. The difference between the two reminds me of a little institution which is familiar at least to most of the members of the House. Some of you may understand what is known as Anjusadia (അഞ്ചുസദ). It is this: The generous Government have provided feasts on five days in the month in several places. Elaborate estimates or Pathivus are prepared and it is presumed that they are given according to the estimates. But the reality is something different and a shrewed man who had occasion to hear the account read about this as also to partake of the meals said that when the account is read the mouth begins to water but when partaking the meals the eyes water. Similarly when we hear of our powers our mouths water and when we participate in the thing our eyes water. Let us hope that before long there will be an end to this incongruous and I may say inconsistent position and we shall see the day before long when a better relationship, a better form of Government, better in the sense that the people are taken more and more into the confidence of the Government, will dawn and then the day will come when Cochin can say that we are also on a par with the several units which might form a federation for India.

Mr. P. Raman Menon.—Sir, I am sorry that I cannot congratulate the Government on the Budget presented this time. There is nothing to distinguish it from those we are accustomed to receive in normal times. We are in the midst of an extraordinary and world-wide depression which require new and desperate remedies. We do not know how long this depression is going to last. I see no provisions made to help the people to get through this period of acute distress. The prices of our staple products, paddy and cocoanuts, are going down every day, so that if the downward march is not arrested now, it may not be worthwhile to cultivate them at all. All representations from the public for remission of taxation and other reliefs have met with no sympathetic response. The remission of 12½% land revenue proposed ought to have been given effect to, this year in view of the great floods and consequent failure of crops. The ryots have become desperate. They find it impossible to pay Government revenue fixed at a time when paddy and cocoanut fetched a much higher price.

In addition to the world-wide depression and the general fall in prices, experienced by all classes of people alike, our ryots were unable to reap the harvests this year on account of heavy rains and consequent floods. The latter misfortune is nothing now. For the last so many years, they were vainly clamouring for works of irrigation and protection. The Govern-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ment do not seem to be earnest at all to give them any relief in those directions. Mass petitions and resolutions submitted to the Government by various bodies are being enquired into every time they are received and all of them find their resting place after enquiry in the spacious Central Rocord Room of the Secretariat. Instances of such petitions and enquiries can be given from almost all the villages in the State. Apparently sympathetic answers are given whenever such questions are raised here. Promises to include such works in the budget whenever funds permit generously given in all cases, are seldom carried out. The cry "no funds" is incessantly heard whenever anything really beneficial to the people at large is suggested. I doubt very much whether the Government is serious at all, when they refer to the acute depression and the hard times the State is passing through. None of their actions show that they have realised it. The prices may be going down. Floods might be destroying all the crops raised, ryots may be starving, our Government is still able to collect the dues to the last pie. The Government Gazette is full of attachment sales and Nadupattom proceedings. In courts of law also, proclamations and sales are increasing. Those unfortunate people who are in a position to command ready money are purchasing properties for a song. The result of hard work for years is snatched away from the ryots by the Iron hand of law. The mercantile community as a whole has become nervous and their operations have become very limited.

In this state of sad turmoil and acute distress our Government is going on unruffled and unaffected. All productive useful works are put off on the plea of want of funds. Big schemes of doubtful utility are being launched and large amounts spent on them. The College extension, the Harbour works, the Railway conversion, consume lakhs of the people's money. The accumulated savings of years, the result of the prudent management of a number of Diwans, is already spent and we have now floated a loan for meeting the further expenses in connection with these ambitious projects. The College was raised into a first grade one without seriously considering the commitments it entailed. A costly programme of works was decided upon. Neither the necessity for, nor the wisdom of, raising it to a first grade college was properly considered.

We hoped that the Harbour and the Railways which have consumed the whole of our accumulated savings and for which we are floating a big loan will bring us great commercial prosperity and untold wealth. The jurisdiction question now raised and the recommendations of the States Subjects Committee show

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that, instead of becoming a blessing, these ventures might in the end be the cause of great disaster to our tiny State.

I still question the wisdom of our spending the surplus accumulated out of the tax-payer's money in these ambitious schemes. They are permanent productive works, the fruits of which will be enjoyed by generations yet to come. Why should we alone wholly pay for it? It is only fair that they should also be made to bear the burden. The whole expenditure ought to be met from loans raised by debenture bonds repayable a number of years hence The savings effected out of ordinary revenues ought to remain in our hands for meeting deficits in times of great economic depression and distress. Our revenues cannot expand hereafter. The expenses of administration on the other hand are increasing out of all proportion. We cannot find out new sources of income every time there is a financial stringency and some unexpected expenditure. We had to pass the Income-tax Bill this year to provide for every-day administration. If the accumulated savings are available, we could have utilised them and this additional taxation at this critical juncture could have been avoided.

The Pykara Electric Scheme, the College extension, the construction of the Diwan's house, all these can wait. There is no urgency, comparatively speaking, for any of these works. These are luxuries, which will be thought of in these days of starvation only by an unsympathetic Government.

We are told that income-tax is a blessing in disguise, that the untapped resources of our mercantile community will be made available for the administration and that it will be a great relief to the agricultural classes who were mainly contributing for the expenses of the Government hitherto. I do not know, if this additional burden is going to confer any benefit on that class. Instead of lightening the burden of the citizens in these days of acute distress, imposing additional taxes can only aggravate the situation.

Has the Government realised the condition of the masses in the State? If so, what have they done to alleviate their distress? The complaint that the Government was top-heavy and that the administration proper is becoming too costly, was being incessantly raised in and outside the House. Has the Government done anything to bring down the cost of administration? Do they consider a temporary cut of 10% in the salaries of the officers, sufficient to answer the purpose? Instead of trying to bring down the cost of administration, they are increasing it even in these days of distress and that only in the wrong direction. The judiciary which is the most hard worked in the State

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is left untouched. The recommendations of the Special Finance Committee with regard to the pay of the District Judges and the Additional Judge has not been given effect to. The subordinate magistracy also has been ignored when the proposals were considered. The District Judges and the Additional Judges are turning out good work at high pressure and yet their case has not yet beentaken up. Comparatively speaking, the work of the departmental heads who receive higher pay and fat travelling allowance is light when compared with the work turned out by these judicial officers. It is high time that this is recognised by the Government.

മിസ്റ്റർ പോപ്പുറ"ലാൽ ഗോവൽൻലാലൻ.—സർ, ഈ ബഡ്ജറ റിനെപററി പ്രസംഗിയ്ക്കുവാൻ വളരെ അധികമുണ്ടെങ്കിലും കായ്മായിട്ട പറയുവാൻവേണ്ടിയുള്ളതു ശേഖരിച്ചു വച്ച പറഞ്ഞാൽപോലും ജനങ്ങളുടെ ഇച്ഛപോലെയുള്ള പ്രയോജനമൊന്നമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം വളരെ മുരുക്കുന്നു. തയ്യാർചെയ്തു പുറത്തിറക്കിയ ബഡ്ജറു് കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പു മാത്രമേ ഞങ്ങളുടെ കൈവശം കിട്ടിയുള്ളു. സാധാരണയായി കാണാറുള്ളതുപോലെ കുറെ കാളങ്കം വരുത്തു് അതിനകത്തു കുറെ വരവുചിലവു സംഖ്യകളും ചേർത്തു് ഒപ്പിച്ചിരിയ്ക്കയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. "തല പൊങ്ങിഇരിയ്ക്കുമ്പോൾ വാൽ ആടുകയില്ല" എന്നു പഴഞ്ചൊല്ലുള്ളതുപോലെ ഗവൺമെൻറിന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം ഫൈനാൻസുമെമ്പർക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി ചെയ്യാതിരിയ്ക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേലധികാരികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സംഖ്യകൾ കാളങ്കം വരുത്തു് അതിനകത്തൊപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാനല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനു് അതിൽ സ്വന്തമായി ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ തരമില്ല.

ജനങ്ങളിൽ നിന്നും പിരിച്ചെടുക്കുന്നതായ സംഖ്യകളെ വ്യവസ്ഥചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾ ഗവൺമെണ്ടിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന ആവശ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ശരിയായ മറുപടികൾപോലും തരുന്നതിനോ ചെയ്യാതിരിയ്ക്കുന്ന ഒരു നയം മാത്രമേ മിക്കവാറും ഗവൺമെൻറിനുള്ളു. ജനങ്ങളിൽനിന്നും പണം പിരിച്ചെടുത്തു് ഈ സ്റ്റേറു് മറ്റു സ്റ്റേറുകളേക്കാളും നല്ല നിലയിലാണു ഭരിയ്ക്കുന്നതെന്നു് ഇതിലെ മുഴുവൻ ലക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ടു കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ ക്ഷാമകാലത്തു് റവന്യൂ വളരെ ശക്തിയായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുമൂലം ജനങ്ങൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ നെല്ലിനാകട്ടെ, നാളികേരത്തിനാകട്ടെ നമ്മുടെസ്റ്റേറിലുള്ള ഏതു് ഉല്പന്നങ്ങൾക്കാകട്ടെ വിലയില്ല. അങ്ങനെയിരിയ്ക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നികുതിയിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു കുറവു ജനങ്ങൾക്കു കിട്ടേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റിയാതൊന്നും ഗവൺമെൻറു ചെയ്യുന്നില്ല. ഇതു് വളരെ കഷ്ട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മാണ്. പത്രവിനെ കറന്നു് പാൽ എടുത്തു് അതിനെ ആട്ടി പുറത്താക്കുകയല്ലാതെ അതിനെ ശരിയായ വിധത്തിൽ രക്ഷിക്കുന്നില്ല എന്നു വരുന്നതു വളരെ കഷ്ടംതന്നെയാണ്. അതുപോലെ ജനങ്ങളിൽനിന്നും നികുതികൾ വാങ്ങി അതു വലിയ വലിയ തുകകളായി ശമ്പളവും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ജനങ്ങളുടെ ഇച്ഛാനുസരണമുള്ള യാതൊരു സഹായവുംചെയ്യാതെ അവരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ അതിനെകുറിച്ചു് ഒരു കാലത്തു ചോദിയ്ക്കാനുള്ളവർ ചോദിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കയില്ല. (ഹീയർ)

ഇപ്പോൾ കുറെ ലക്ഷം രൂപാ ഈ രാജ്യത്തെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി കടംവാങ്ങാൻ പോകുന്നുണ്ടു്. റയിൽവേയ്ക്കും, ഹാർബറിനും വേണ്ടി സ്വന്തം പണം ഇല്ലാതെ കടംവാങ്ങിയാണു് പ്രമാടപ്പെടുത്തുവാൻപോകുന്നതു്. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടുള്ള ഉപകാരം ആക്കാണു്? ഈ കൊച്ചിശീമയിലുള്ള ജനങ്ങൾക്കുണ്ടോ? അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ശമ്പളക്കാരനേയോ, പ്രതിനിധിയേയോ നിയമിയ്ക്കുന്നതിനു് ഈ ഗവൺമെൻറിനധികാരമുണ്ടോ? ഈ നാട്ടുകാർ ആരെങ്കിലും ഒരു ജോലിയ്ക്കു അപേക്ഷ കൊടുത്താൽ അതു വായിച്ചുപോലും നോക്കാതെ കീറി ബാസ്കറിലിടുകയാണല്ലോ ഇപ്പോഴത്തെ പതിവു്. കഷ്ടമല്ലേ നാട്ടുകാരോടു് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്? ജനങ്ങളുടെ പണം അന്യന്മാക്കു് അനുഭവിയ്ക്കാനായി ചിലവുചെയ്യുന്നു. ഈ കൊച്ചി ശീമയിൽ ഇതിൻെറ പ്രതിനിധികളായിരിയ്ക്കാനുള്ള യോഗ്യന്മാരില്ലേ? യോഗ്യന്മാരില്ലെങ്കിൽ യോഗ്യതയുണ്ടാകാൻ വേണ്ടി അവരെ ടെയിനിംഗിനയച്ചു പഠിപ്പിയ്ക്കരുതോ? ഞങ്ങളുടെ പണം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചിലവാക്കാതെ അന്യന്മാരെയാണോ നന്നാക്കാൻ നോക്കേണ്ടതു്? ഇതു് അവനവൻെറ പുരയിടങ്ങളിൽ വൃക്ഷങ്ങളും മറ്റും വളരെകഷ്ടപ്പെട്ടു നട്ടുപിടിപ്പിച്ചു് ഫലം എടുക്കാറാകുമ്പോൾ അന്യന്മാരുടെ അധീനത്തിലാക്കുന്ന സമ്പ്രദായംപോലെയാണിരിയ്ക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ പണം കടം വാങ്ങുന്നതു് നാമല്ലയോ? എന്തിനാണെന്നു വച്ചാൽ അന്യന്മാരെ പണക്കാരാക്കാൻ മാത്രം. അതിൻെറ പലിശയും നാം തന്നെ കൊടുക്കണം. പണം പോരാതെ വന്നാൽ പിന്നെ കടം വാങ്ങുന്നതും പലിശകൊടുക്കുന്നതും നമ്മൾ തന്നെ. ഇതു നാട്ടുകാരെ ക്ഷയരോഗം പിടിപ്പിയ്ക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണു്. ഞാൻ ഇതിനെ കുറിച്ചു കൂടുതലായി പറഞ്ഞാലും ഫലമൊന്നുമില്ല, എങ്കിലും ഇതൊരു റിക്കാട്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിചിന്തനത്തിനു് ഏതെങ്കിലും ഒരുകാലത്തു് എളുപ്പമുണ്ടെല്ലോ എന്നു കരുതിയാണു് ഇത്രയുംപറഞ്ഞതു്.

നികുതി കുറയ്ക്കേണ്ടതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഈ കൗൺസിലിൽ വളരെ നാളായിട്ടു ജനപ്രതിനിധികൾ പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എന്നിട്ടും റവന്യൂരംഗത്തെ പോലും കുറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അതിനു് ഒരു എക്കണോമിക്കു് സർവ്വേ ഇതാ 'ആനത്തല' പോലെ കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നെല്ലാം പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അതു് എപ്പോഴാണു് വരാൻ പോകുന്നതു്? ഏതായാലും നാട്ടുകാരെ രക്ഷിയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി പലതും ഞങ്ങൾ ഗവൺമ്മെൻറിനോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ മറ്റുള്ള സ്റ്റേറുകളിൽ ഇപ്പോൾ എന്തു ചെയ്തിരയ്ക്കുന്നു, എങ്ങിനെയാണു് പെരുമാറിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതു് എന്നൊന്നും നമ്മുടെ ഗവൺമ്മെൻറു നോക്കുന്നുമില്ല. അങ്ങപ്പാടെ ഇതെല്ലാം ഒരു കുരങ്ങുകളിയാണു് ഇവിടെ കളിയ്ക്കുന്നതു്. എന്നാൽ മറ്റു സ്റ്റേറുകളേക്കാൾ കൂടുതലായ വിദ്യാഭ്യാസവും പരിഷ്കാരവും ഈ സ്റ്റേറിൽ ഉണ്ടു്. എന്താണു പ്രയോജനം? "കാലത്തിനൊത്ത കോലം" എന്നല്ലാതെ മറെറാന്നും പറയാനില്ല.

ഇപ്പോൾ എവിടെ നോക്കിയാലും ഏതു വഴിയെരികിലും വക്കീലന്മാരുടേയും ഡാക്ടർമാരുടേയും ബോർഡുകളേ കാണുവാനുള്ളു. അവർക്കും വേണ്ടപോലെ ജോലി കിട്ടാതെ കറങ്ങുന്നു. വക്കീലന്മാർ കക്ഷികളെ നന്നാക്കുവാനും അരിച്ചുപിഴിയാനും, ഡാക്ടർമാർ രോഗികളെ ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തുവാനും പരലോകത്തേയ്ക്കയയ്ക്കുന്നതിനും എന്നുവേണ്ട എന്തിനും അവർ തയ്യാറാകുന്നു. ഇതിലെല്ലാം വല്ല അർത്ഥവുമുണ്ടോ? ഈ രാജ്യത്തിൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഉള്ള ആളുകൾ ഒരു വലിയ പട്ടാളം പോലെ ജോലിയൊന്നുമില്ലാതെ ഓടി നടക്കുകയാണുചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു ജോലി കിട്ടണമെന്നു കാണിച്ചു ഹർജി കൊടുത്താൽ അതുപ്രകാരം ജോലി കൊടുക്കുവാനുള്ള ഒരു വഴിയും ഈ രാജ്യത്തില്ല. എഡ്യൂക്കേഷൻ വരുത്തി ആളുകളെ ഇങ്ങനെ പുറത്തേയ്ക്കു് വലിയ പട്ടാളം പോലെ തള്ളിവിട്ടിട്ടു് അവരുടെ അപേക്ഷകളനുസരിച്ചു് ജോലി കൊടുക്കാതിരിയ്ക്കുന്നവെങ്കിൽ അതു് ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവൺമ്മെൻറിനും പ്രസ്തുത ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനും വലിയൊരു നിലമാക്കായിട്ടാണു് വന്നു ചേരുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ ചീത്തയായിട്ടുള്ള നിലമാക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കിവയ്ക്കുന്നതു് ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾക്കും വളരെ സങ്കടകരമായിട്ടുള്ളതാണു്. രാജകീയ കാളേജു് പരിഷ്കരിയ്ക്കുവാനും, അതിൽ പഠിപ്പിയ്ക്കുവാനുള്ള ആളുകൾക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കുവാനും മറ്റുമായി അനവധി പണം ചിലവാക്കിവരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിൽ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചു് അവരുടെ അഭ്യാസനം കഴിഞ്ഞു് അവർ പുറത്തു വരുമ്പോൾ അവർക്കു ജോലി യാതൊന്നുമില്ലാതെ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടക്കുക എന്നുള്ള നിലയാണു് വന്നു ചേരുന്നതു്. അങ്ങിനെ ജോലിയൊന്നുമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കു് എന്തെങ്കിലും ഒരു ജോലി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യുണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതു് ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ചുമതലയാണു്. പ്രയോജനകരങ്ങളായ പല ഇൻഡസ്ട്രിയൽസും ഈ നാട്ടിൽ നടപ്പാക്കാനുണ്ടു്. അങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും കുറെ ഇൻഡസ്ട്രിയൽസ് ഈ രാജ്യത്തു തുടങ്ങി ജോലിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കു് വേണ്ടി സ്വയാർജ്ജിതമായ കുടുംബം സംരക്ഷിക്കുവാൻ തക്കമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിയ്ക്കേണ്ടതാണു്. അതുചെയ്യാതെ പണം കടംവാങ്ങിയും മറ്റും പുറത്തുള്ളവരെ നന്നാക്കുവാൻവേണ്ടി ചിലവിടുന്നതു ശരിയല്ല. പിന്നെ ആവശ്യമില്ലാത്ത വഴികളിലും പണം ചിലവു ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. പോലീസിൽ ഇപ്പോൾ C. I. D. വകുപ്പു കൂടി വരുത്തുവാൻ പോകുന്നു! ഇനിയും ഗവമ്മെണ്ടുവക ഭണ്ഡാരം ദാരിദ്ര്യസ്ഥിതിയിൽ ആകാനുള്ള ഭാവമെ ഇതൊക്കെകൊണ്ടു കാണുന്നുള്ളു. C. I. D. ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം കപടങ്ങൾ കണ്ടുപിടിയ്ക്കാനായിട്ടാണു്. അപ്പോൾ കപടങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തും അധികമായി ഉണ്ടാകും. കപടങ്ങൾ വർദ്ധിയ്ക്കാനിടയുള്ള ഒരു രാജ്യത്തു് C. I. D. യുടെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നല്ലാതെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയ്ക്കു് കൊച്ചി രാജ്യത്തിൽ അതിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനെല്ലാം ചിലവിടുന്ന പണം ഏടുത്തു് ജനങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഇൻഡസ്ട്രീസും ഏർപ്പെടുത്തുക. ഉദാഹരണമായി കാട്ടൺ ഇൻഡസ്ട്രീസുതന്നെ ഏർപ്പെടുത്തി ആ തൊഴിലിൽ നല്ല ജ്ഞാനമുള്ളവരെ നിയമിച്ചു് ആവക ജോലികൾ ഭംഗിയായി നടത്തിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു നഷ്ടവും ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ടാകുകയില്ല. തൊഴിലില്ലാത്ത അനേകംപേർക്കു് തൊഴിലുമായി. ഇവിടത്തെ ഗവമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ഇതിനെല്ലാം പണം ചിലവിടുന്ന വിഷയത്തിൽ അസൂയ തോന്നുമെന്നല്ലാതെ ഉള്ളപണം വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണിതെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള മനസ്സുകൂടി കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണു് കടംവാങ്ങി അന്യരെ രക്ഷിയ്ക്കുവാൻ അവർ ഒരുങ്ങുന്നതു്. അതു കാണുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന മനോവേദനകൊണ്ടാണു് ഞാൻ ഇതുയും പറഞ്ഞുപോകുന്നതു്.

ഇനി മുഖ്യമായി എന്റെ കാൺസ്റ്റിറ്റ്യുവൻസിയിലുള്ള ഒരു സംഗതി പറയുവാനുണ്ടു്. മട്ടാഞ്ചേരിയിലുള്ള നിവാസികൾക്കു് ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന സഹായങ്ങൾ വളരെ ദുർല്ലഭമാണു്. അവിടെ പുതുതായി ഒരു ഹാസ്പിറ്റൽ പണിയുവാൻ വേണ്ടി ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും കുറെ സ്ഥലം വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. അതു് ഇപ്പോൾ ഒരു പബ്ലിക്കു് ലേടീനായിട്ടാണു് ആളുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ആശുപത്രി സ്ഥാപിക്കുവാനാണെന്നും പറഞ്ഞു് സ്ഥലം എടുത്തിട്ടു് ഇങ്ങിനെ നിരുപയോഗമാക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ വളരെ സങ്കടം തോന്നുന്നു. എന്താ അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളൊന്നും നികുതി കൊടുക്കുന്നില്ലേ? എന്നിട്ടും എന്തു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊണ്ടാണ് അവരോടു് ദയവു കാണിക്കാത്തതു് എന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. പശുവിനെ കറന്നു പാലെടുത്തു കൊണ്ടു് അതിനു തീറ്റകൊടുക്കാതെ പുറത്താക്കുന്നതുപോലെയാണു് മട്ടാഞ്ചേരിക്കാരെ ഗവണ്മെണ്ടു കരുതിയിരിക്കുന്നതു് എന്നു് പല ഉദാഹരണങ്ങൾകൊണ്ടും തെളിയിക്കാം. അതു് വളരെ സങ്കടമാണു്.

പ്രധാനമായിട്ടു് ഈ ആവശ്യത്തിലേക്കു പണമെടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും ഇൻകംടാക്സിൽനിന്നെങ്കിലും കുറെ പണമെടുത്തു മട്ടാഞ്ചേരിക്കാരുടെ അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കു് ഗവണ്മെണ്ടു ചിലവഴിക്കേണ്ടതാണു്. ഇതുപോലെയാണു് അവിടത്തെ ട്രാവലേഴ്സ് ബങ്കളാവിന്റെ സ്ഥിതിയും. മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ വലിയ ആളുകളാരുംഇല്ല; ഉള്ളവർ തൊഴിലാളികളാണു്; കപ്പൽക്കാർ, കച്ചവടക്കാർ, ക്ലർക്കാർ ഇവരേയുള്ളു; അവർ എങ്ങിനെയെങ്കിലും കഴിച്ചുകൂട്ടികൊള്ളും എന്നാണോ സ്റ്റോറു വിചാരിക്കുന്നതു്? ഈ ബഡ്ജറിലെങ്കിലും ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതിരുന്നാൽ ഇതിൽപരം സങ്കടം വരാനില്ല.

ഇനി ഹാർബറിനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ എന്നെ ഹാർബർ ബോർഡിലെ ഒരു പ്രതിനിധിയായിട്ടു നിയമിച്ചിരിക്കയാണു്. എന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റി കൂടിയാലോചിച്ചു് എന്തെങ്കിലും തീരുമാനമാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഈ പ്രതിനിധികളെ ചേർക്കുന്നില്ല. വെറുതെ ഹാളിൽ ചെന്നിരിക്കുന്നതേയുള്ളു. വല്ല കടലാസുകളുണ്ടെങ്കിൽകൂടിയും അതു് എന്താണെന്നുപോലും അറിയിക്കുന്നില്ല. എന്താണു് ഇതിന്റെയൊക്കെ അർത്ഥം? ഇതിനാണോ എന്നെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ ബഡ്ജറിൽ ചിലഭാഗങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ ചില പൊട്ട കണക്കുകൾ കാണുന്നുണ്ടു്. അവശ്യമുള്ളതും അവശ്യമില്ലാത്തതും കാണുന്നുണ്ടു്. ജനങ്ങളെ നന്നാക്കുവാനാണു് അഭിപ്രായമെങ്കിൽ ഇതാണു സമയം. അതുപോലെ നിങ്ങൾക്കുംനല്ലവരാകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇതാണു സമയം. റവന്യൂ കുറക്കണമെന്നു് അവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ബഹളംകൂട്ടുന്നു, ബഹളംകൂട്ടുന്നു എന്നു പറയുന്നു. മറ്റുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ—ബമ്മ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ—നോക്കുക അവരെന്താണു് അവിടെ ചെയ്യുന്നതു". അവിടെ ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതുപോലെ വല്ല ഗുണങ്ങളും ഈ കൊച്ചി സ്റ്റേറ്റിൽ ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ? അതൊന്നുംചെയ്യാതെ അന്യരെ പോറ്റുവാൻവേണ്ടി നമ്മുടെ പ്രജകളെ ദ്രോഹിക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കമ്മേഴ്സ്യൽ ഇൻഡസ്ട്രീസു് സ്റ്റേറ്റിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലും ഏർപ്പെടുത്തുകയും, അതിനെല്ലാം കൂടി ഒരു പ്രതിനിധിയുടെ സീറും ഈ കൌൺസിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തും അത്യാവശ്യമാണു്. ഇപ്പോൾ ലക്ഷക്കണക്കിനു് ഹാർബറിനും റയിൽവേക്കും വേണ്ടി ഗവമ്മെണ്ടിൽ നിന്നും പണം ചിലവാക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ആവക സംഗതികളിൽ ആവശ്യങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും കൊണ്ടുവരുന്നതിനു് ഈ കൌൺസിലിൽ ഒരു കമ്മേഴ്സ്യൽ ബോർഡ് മെമ്പക്കില്ലാതെ മറാക്കും സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ?

ഞാൻ ഈ കൌൺസിലിൽ ഇൻഡസ്ട്രീസ് ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു പ്രമേയം കൊണ്ടുവരികയുണ്ടായി. എന്നാൽ അതിനെ ബഹുമാനിക്കാനോ അതു് ആവശ്യമുള്ളതാണെന്നു വച്ചു് പിന്താങ്ങുവാനോ ഇല്ലാതെ ഈ കൌൺസിൽ മെമ്പർമാരെല്ലാം ഇറങ്ങിപ്പോകുകയാണുണ്ടായതു്. അവരെല്ലാം റഫ്രഷ്മെൻറ് റൂമിൽ ചെന്നു് സന്തോഷിക്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു് അന്നു ഞാൻ അതിനെ പിൻവലിച്ചതും. പണം കിട്ടാവുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇന്നതാണെന്നു മനസിലാക്കുവാനുള്ള ശ്രദ്ധ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അവർ അന്നു് അതിനെ പിന്താങ്ങാതിരുന്നതു്. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ ഇനി ഒരുസമയം അവർ ഇതിൻറെ ഗുണദോഷത്തെപ്പറ്റി അറിയാറാകുമെന്നു് എനിക്കു സമാധാനമുണ്ടു്.

ഈ കൌൺസിലിൽ കമ്മേഴ്സ്യൽ സീറ്റ് കൊടുക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റിയും ഇൻഡസ്ട്രീസ് ഏർപ്പെടുത്തി ആളുകൾക്കു് തൊഴിലുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും കഴിയുന്നിടത്തോളമുള്ള സഹായങ്ങളെല്ലാം ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്. മട്ടാഞ്ചേരിക്കാരുടെ കാര്യം പ്രത്യേകിച്ചും ഗവമ്മെണ്ടു് ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഇനി പൈപ്പു വെള്ളത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അവിടെ ശരിയായിട്ടു വെള്ളം കിട്ടുന്നില്ല. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു് അവിടെ പൈപ്പു വച്ചിട്ടുള്ളതിൻറെ ഫലമെന്തു്? ആ വെള്ളം വിദേശികളായ കപ്പൽക്കാർക്കോ മറ്റോ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഗവമ്മെൻറിനു് കൂടുതൽ ആദായം കിട്ടുമായിരുന്നു. വെള്ളം കിട്ടാത്ത പൈപ്പു ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ട. വെള്ളം കൊടുക്കണമെന്നു് ഉദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും പൈപ്പുലൈൻ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നുണ്ടു്; അവിടേയും പൈപ്പു വച്ചുകൊടുക്കണം. ഗവമ്മെൻറ് ഇപ്പോൾ അന്യായമായി ചിലവാക്കുന്ന സംഖ്യകൾ ചുരുക്കിയാൽ ഈ മാതിരി കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഇതു മാത്രം ഈ അവസരത്തിൽ ചുരുക്കമായി ഗവമ്മെൻറിനെ ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Mr. President, Sir, before I make any observation on the budget, the last which, this, the third, Legislative Council is privileged to discuss let me take

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

this opportunity to express my sincere regret that His Highness our Gracious Maharaja has not been pleased to allow you, Sir, to enjoy your well-earned rest after a strenuous service of the State for well-nigh half a century. To call upon an individual to hold the reins of Government even much long after the completion of the 55th year is certainly an injustice done to a retiring officer and if such an officer goes out of the way or does not satisfy the expectations of the people, certainly the blame is not his. Let me also avail myself of the opportunity to congratulate the Hon'ble Member for Law and Justice as also the Hon'ble Member for Education in being called upon by the Government to adorn the Treasury Bench. I request the Hon'ble the Law Member to remember the valiant fight that he used to put up for popular causes while on this side of the House, when his opinion was called for by the Government on matters affecting the public weal, especially the rights of this House.

I wish to offer a few criticisms on the General Administration. It is not a very gratifying sight to see the top-heavy administration of the State being made more and more heavy from year to year. We had very recently the instance of the Chief Medical and Sanitary Officer, who according to the accepted recommendations of the Special Finance Committee was only a second grade officer, being raised to the status of a first grade officer on Rs. 650 to Rs. 800 a month by the permanent Diwan, that spectacle to be followed in that year in which the Government had most shamefacedly to introduce a cut on the salaries of subordinate officers, men drawing even a small pittance of Rs. 40 a month, the appointment of an officer in charge of the Public Health of the State on a salary of Rs. 200 to Rs. 400 a month, that again to be raised only a few months after his appointment, to Rs. 450 to Rs. 600 a month by the acting Diwan—these are things which the docile tax-payer may not look upon with equanimity for a long time. It is high time that the Government of Cochin do cry halt to their policy of playing ducks and drakes with the moneys that go into the treasuries of the State.

In the matter of recruitment to the services and of promotions and confirmations, in the policy followed by the Government is not anything which will commend itself to any right-thinking man. We find in almost every new appointment that is made by the Government and in almost every promotion or confirmation that is effected by it, a negation of the very rules which they from time to time fill the pages of the Government Gazette in the shape of corrections to Standing Orders, this, that and so on. The recent appointments made in the Income-tax Department—only a very few of them have been made already—and the appointments recently effected in the Judiciary, are only

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

two glaring instances which will illustrate my point. The Judiciary, it is worthwhile to note, is full of discontented men from the highest court to the lowest. We have more discontented men in them because they find that their chances of promotion are eternally blighted. It is certainly a very desirable thing for the Government of Cochin to think of ways and means to avert the catastrophe of having a large body of discontented officers in the Judiciary.

Again looking into the Judicial Department we see the very meaningless spectacle of two of our most hard-worked officers—I mean, the two District Judges—being kept on salaries lower than that of even a second grade officer of the State. A second grade officer of the State, drawing Rs. 450 to Rs. 600 with a very fat T. A. to augment his income, has practically not got one half of the work that these officers of the State do turn out from day to day. Another sad phenomenon about them is that though they are doing identically the same work and their places are interchangeable from Ernakulam to Trichur and Trichur to Ernakulam we find a meaningless difference of Rs. 100 kept up in their salaries. How it happened to exist nobody knows. But it is high time that the difference vanishes and both are given at least Rs. 600 a month. It will be better still for the Government to give effect to the recommendations of the Standing Finance Committee in this behalf and raise their pay at least to that of a second grade officer, if not more.

I endorse every word that was spoken by the Hon'ble Member for Vadakkancheri in regard to the raising of the Status of the Secretary to the Diwan. There is no meaning in that Hon'ble gentleman getting up and answering questions for the Government if he is only Secretary to the Diwan and not Secretary to the Government. Of course with the change in the name of the officer, necessary changes in his salary will have to be made, unless it be a policy with the Government that Princes of the Royal House should not be given such pay as other officers of the State do get.

In the matter of recruitment to the service again, I have to make one observation, that so long as the Government proclaim that their policy is one of encouraging unrepresented communities they have to adhere to that. Instances are not wanting—when suitable opportunities occur—where claims of members of unrepresented communities are ignored. I do not say that there are no instances in which these unrepresented communities are taken in, but there are instances equally numerous the other way. If they cannot adhere to their proclaimed policy it is better that they do not boast of such a policy. Again keeping

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

permanent vacancies unfilled for a long time speaks verily of the Government. It naturally creates heart-burning in the mind of the legitimate claimant and gives a chance for the unscrupulous opportunist to play his game. It often land Departmental heads and at times the Government in very awkward situations.

On the Land Revenue side I have one observation to make, namely, the present condition of the so-called village reserves which are considered to be the grazing ground for the cattle of the village. If one takes pains to examine these areas, it will be simply striking to see that not even a single blade of grass grows on these areas and if our cattle are to be fed on the gravel and at times granite that is seen there, it will indeed be a very poor and even damaging food to the cattle of the village. I would suggest that with an increase in the acreage in each village and a judicious parcelling out of these areas in alternate years to be cultivated by the poor people of the locality, the next year is sure to produce a better pastural growth in those areas, thus giving something at least for the cattle to eat. If the Government will be pleased to accept the suggestion, it will be doing good to the cattle as well as to the poor agriculturists of the locality.

As was observed by some Hon'ble Members who preceded me, it is a shameful thing to see that a pittance of Rs. 15,000 is allotted for Irrigation works, and again that Department is kept on as a temporary one with the results that are generally attached to temporary establishments. The Government will do well to make the Department of Irrigation a permanent one and find adequate funds for executing proper works in that line.

There is the Agricultural Department, which in recent years has begun to do something towards improvement of agriculture in the rural areas. But the difficulty with the department seems to be that they have not sufficient funds at their disposal to do all that they think necessary with respect to the agriculturists. We have, I believe, in three taluks demonstration farms ill-equipped and suffering from want of proper funds at their command. I know the instance of a depot at Vadakkancheri under the charge of the Agricultural Inspector of the taluk who proposes various things in the interests of the agricultural population, but does not find means to carry out his suggestions for want of funds. A useful method of relieving agriculturists will be to place a part of the amount of the agricultural loans that are given by the Government under the control of the Agricultural department to be distributed amongst these poor agriculturists through the Agricultural Inspectors

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

recoverable at harvest seasons. Most of the amounts drawn in the shape of agricultural loans by clever methods, I know, are being utilised for clearing off debts and not utilised for reproductive agricultural purposes. If a portion at least of this large amount is left at the disposal of the Agricultural department to be distributed, as I have mentioned above, there will be some relief to the poor agriculturist, the difficulty with whom is more one of want of funds rather than disinclination to accept the suggestions given to him by the department.

Another suggestion that I wish to make is with regard to unemployment amongst the educated classes. It was something surprising to read the other day in the Government Gazette a notification by the Director of Public Instruction that he is being pestered by applications for posts in his department and notifying therein that for a long time to come there is no hope of any one being drafted on to his department. I believe that the other departmental heads are also similarly situated, though they have not gone to the length of notifying in the Gazette. When that is the position regarding unemployment in the country it is sad to note that the Government of Cochin is not doing anything at all to relieve these people by giving them some sort of employment. If the Government will put up a strong fight for a due representation of Cochin subjects in the growing Harbour—here just in front—or if the agreement with the South Indian Railway Company will be so modified as to have a fair percentage of Cochin subjects on its staff or better still if the Government finds its way to run the railway itself that will certainly be at least apartial solution for the unemployment among the educated classes. If the Government is in earnest about these matters, I am sure a way will be clear. But in the so-called life-giving budget presented by the Finance Member there is nothing seen done by the Government in these lines.

Then with regard to the Department of Ayurveda the Hon'ble the Finance Member seems to have made special mention of a grant of two thousand rupees more for next year than was allotted this year. I believe that the increased amount is so insignificant that he could well have done not to mention it. The department is one of vast potentialities and a very large amount has to be spent for the utilisation of that department for justifying its existence. An efficient supply of the medicines is a *sine qua non* of the department. Medicines necessary for the institution have to be prepared there. Medicines that are now supplied to the Panchayat Vydiasalas from the Ayurvedic Hospital at Cheruviruthi may well be supplied from this institution.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Then on the side of Panchayats mention has been made that in spite of the fact that some of the activities of the Panchayats have been transferred to the Public Health Department, still there is an increased allotment for the Panchayats especially for the maintenance of roads. The maintenance of the roads in the Panchayats is a question which this side of the House has been often pressing upon the Government and it is gratifying to know that at least a small increased allotment is made in that direction. But the increase that is now seen in the budget is after all nothing when we look into the mileage of Panchayat roads now existing. The Government will do well to make better provision for the maintenance of these roads. It is regrettable to note that the Panchayat Registrar has not been able to provide for various works which he had promised to provide for in the Panchayats for next year. I pray that these works may be executed with funds available as tender deductions or in any other feasible ways.

Then with regard to the transfer of sanitation of some of the areas included in the Panchayats, I have one word to offer. Instead of trying to take away from the Panchayats small bits of rights that they have, the Government ought to give them more and more powers. If the idea underlying the transfer is that these Panchayats, namely, Irrinjalakkuda, Kunnamkulam, Nemmara and Vadakkancheri are not in a position to look after the sanitation of these places, the better idea would be to start Sanitation Boards in these particular areas from amongst the citizens of the locality. Rather than snatch away the little rights and duties that are now in the hands of the Panchayats, it is better to put those rights and duties in the hands of persons who are willing to take up such work. The transfer is certainly something which this House would not consent to. In the first meeting of the Legislative Session of the year transfer of allotments under Sanitation from the Panchayat department to the Public Health was strongly opposed and the proposal of the Government was thrown out by non-officials voting as a body. Against the expressed wishes of this Council to this effect, I fail to see how the Government managed to transfer the sanitation of these 5 areas to the Public Health Department. The justification may be that having unjustly raised the pay of the Director of Public Health it is but necessary to give him additional work. I am afraid that there will come a time when more duties will be cast upon him and an attempt will be made then to raise him to the position of a first grade officer, probably in a few months' time. Certainly that state of affairs would not be allowed to go on unquestioned.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

In conclusion I have to request the Government to take some effective steps—call it by whatever name you like, responsible Government, Executive Council or anything—to see that the flagrant violation of the rules of the Government in the matter of recruitment and promotion, the existence of a discontented judiciary, a policy of playing with the finances of the State, to avoid all these things some sort of remedy is found by the Government at the earliest opportunity. That will be a far-sighted policy on the part of the Government. Do it as early as possible or else in all probability results which the Government may not like may happen not in the far off future.

മസ്റ്റർ കെ. പി. വള്ളോൻ.—സർ, നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ നിന്നും ഈ രാജ്യത്തെ അധഃകൃതോദ്ധാരണാർത്ഥം ഒരു ഭീമമായ തുക വഷ്ംതോറും ചിലവുചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നത്തെ അധഃകൃതോദ്ധാരണ വകുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചു രണ്ടുവാക്കു് പ്രത്യേകിച്ചു പറയുവാനുണ്ടു്.

അധഃകൃതർക്കു ഉദ്യോഗം കൊടുക്കണമെന്നോ അവരെ ഉദ്ധരിക്കണമെന്നോ ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നും പ്രത്യേക നിയമങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടു് യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായി കാണുന്നില്ല, ഇനിയുണ്ടാകയുമില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ആത്മസ്നേഹമുള്ള ഒരു രക്ഷകനുണ്ടാകണം. അടുത്തയാണ്ടത്തേയ്ക്കുള്ള ബഡ്ജറ്റ് എനിക്കു കിട്ടിയപ്പോൾ ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന അധഃകൃത സമുദായത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന പേജേ ആ പുസ്തകത്തിൽ കാണാതെവന്നു. അധഃകൃതരുടെ നിലയെപ്പറ്റി നോക്കുന്നപക്ഷം ഏതുസംഗതിയിൽ വരുമ്പോഴും അവരുടെ കാര്യംമാത്രം പ്രത്യേകിച്ചും മറന്നുപോകുക പതിവാണു്. ആ ഒരു സമ്പ്രദായം എല്ലായ്പ്പോഴും എവിടേയും കാണുന്നുണ്ടു്. ബഡ്ജറ്റിൽതന്നെ അവരുടെ കാര്യം ഈ നിലയിലായാൽ മറ്റുള്ള സംഗതിയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിൽ നിന്നു് അധഃകൃതോദ്ധാരണ വിഷയത്തിൽ ഒരു ഭീമമായ തുക ചിലവു ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. എന്നാൽ അധഃകൃതോദ്ധാരണത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായികൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആക്ഷേപങ്ങൾ ലോകമൊട്ടാകെ പരന്നിട്ടുണ്ടു്. ഈ കൌൺസിലിൽതന്നെ സകല മെമ്പർമാരും കൊട്ടിഘോഷിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗവമ്മെണ്ടു് ഇതേവരെ യാതൊരനേഷണവും കാര്യമായി നടത്തികാണുന്നില്ല. ഫ്രാഠെ-ലെ സംരക്ഷണ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽനിന്നു് ഒരു കേമമായ വണ്ണനയാണു് എനിക്കു കാണുവാനിടയായതു്. അതിൽ പറഞ്ഞുണ്ടു ഉന്നമന മാർഗ്ഗങ്ങളാണു് അധഃകൃതോദ്ധാരണത്തിനു് ഗവമ്മെണ്ടിൽ നിന്നും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതത്രെ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

(ഫ) പ്രത്യേക സ്കൂളുകൾ, (ഖ) സ്റ്റൈപൻഡ്, (ന) കോളേജുവിദ്യാഭ്യാസം, (ർ) ഭക്ഷണം, മുണ്ട്, സ്കൂൾസാമാനങ്ങൾ മുതലായവ, (ള) ഹോസ്റ്റലുകൾ, (ന്യ) പുരയിടം, (ഴ) കോളനി, (വ) കുളം, കിണർ, (ന്) വഴി, (ഫ ൦) ഭജനമഠം, (ഫ ഫ) പരസ്പരസഹായസംഘസ്ഥാപനം, (ഫ ഖ) അധഃകൃതരുടെ തൊഴിലുകളുടെ താല്പര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുക ഇങ്ങനെ പന്ത്രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുകളെല്ലാം രണ്ടിൽ അടങ്ങീട്ടുണ്ട്. (ഫ) വിദ്യാഭ്യാസം (ഖ) സാമ്പത്തീകവും, സാമുദായികവുമായ കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ രണ്ടു വിഷയങ്ങൾ മാത്രമേ ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ. ഫ ഫ ൦ ഒ -ലെ സംരക്ഷണ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന പന്ത്രണ്ടു ഉന്നമന മാർഗ്ഗങ്ങളും രണ്ടു മാത്രമാണ്. ബാക്കി പത്തും അവാസ്തവ പ്രസ്താവനയാണ്.

ഇനി അധഃകൃതരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ ഫ ഫ ൦ ന-ൽ നിന്നു ഫ ഫ ൦ ഒ വരെ വന്നപ്പോൾ മുന്നാണ്ടുകളെ അപേക്ഷിച്ചു ഖ,൦൦൦ അധഃകൃത വിദ്യാർത്ഥികൾ കുറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇനിയെത്തെയാണ്ടിൽ അധഃകൃത വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇതിലും അധികമായി കുറയുവാൻ ഇടയുള്ളതായിട്ടാണ് ഈയാണ്ടത്തെ സംരക്ഷണകൊണ്ടു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. അധഃകൃത വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ട സൌകര്യങ്ങൾ ഗവർമ്മെണ്ടിൽ നിന്നു് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അധഃകൃതരെ ഉദ്ധരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സംരക്ഷകൻ സമ്മനസ്സോടുകൂടിയാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ സ്കൂൾ തുറന്നിട്ടു് ഉദ്ദേശം മൂന്നു മാസകാലമായി. ഇതുവരേയും പുസ്തകങ്ങളും സ്ലേറ്റു മുതലായവയും കിട്ടാതെയാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നതു്. ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നും അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സൌജന്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ താമസിക്കുന്നതായാൽ എങ്ങനെയാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ വിദ്യയികളാകുന്നതു്? ഇതൊക്കെ സംരക്ഷകന്റെ സ്വന്തക്കാരേയും ബന്ധുക്കളേയും തീററിപോറ്റുവാനുള്ള നയങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കുമ്പോഴാണ് ഇതിനിടവരുന്നതു്. കോളനികളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ കോളനിയെന്നുള്ള ഒരു ഭാഗം റിപ്പോർട്ടിൽ മാത്രമല്ലാതെ ഈ രാജ്യത്തു് യാതൊരു സ്ഥാപനവും ഇല്ലെന്നുവേണം പറയുവാൻ. മുപ്പതോ മുപ്പത്തഞ്ചോ വീടുകളുള്ള ഒരു കോളനിയുണ്ടു്. അതു ചാലക്കുടിയിലാണ്. ടി കോളനി സ്ഥാപിച്ചിട്ടതന്നെ അധികം നാളുകളായി. പഴയ സംരക്ഷകന്മാരുടെ കാലത്താണ് ആ കോളനി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മറ്റു കോളനികളെ സംബന്ധിച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ നാലോ അഞ്ചോ വീടുകളുള്ളവയ്ക്കു മാത്രമാണ് സാധാരണ കോളനികൾ, കോളനികൾ എന്നു പറഞ്ഞു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

റിപ്പോർട്ടിൽ ബഹളം കൂട്ടുന്നതു. ചില ദിക്കിൽ ഒരു വീടുപോലും ഇല്ലാത്ത കോളനികളുമുണ്ടു്. ഇതിന്റെയൊക്കെ നടത്തിപ്പു മേൽപ്പടിതന്നേയാണു്. റിപ്പോർട്ടിൽ വണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുമ്പോൾ വളരെ കേമമാണെന്നു് ആരും കരുതിപ്പോകും. റിപ്പോർട്ടു കണ്ടുംകൊണ്ടുമാത്രം ഗവമ്മെണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽ പോരാ. അതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചു് ഒരന്വേഷണം അത്യാവശ്യം നടത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഗവമ്മെണ്ടു പറയുന്ന മറുപടി അതൊക്കെ സംരക്ഷകനെതന്നെ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു്. അതു് കള്ളന്റെ കയ്യിൽ താക്കോലു കൊടുക്കുന്നതുപോലെയാണു്.

ഉദ്യോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അധഃകൃതക്കു് അതിനു പ്രാപ്തിയില്ല എന്നാണു് മറുപടി പറയുന്നതു്. അധഃകൃതക്കു വഹിക്കാവുന്ന എത്ര എത്ര ഉദ്യോഗങ്ങളാണു് സംരക്ഷണ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ. നിന്നും ഇതരസമുദായക്കാക്കു്—ഈഴവക്കു്—(സംരക്ഷകന്റെ സ്വന്തക്കാക്കു്) കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്! ഈ അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം ഒഴിവു വന്നപ്പോൾ സ്കൂൾ ഫൈനൽ പാസായ ഒരു അധഃകൃതൻ അപേക്ഷ കൊടുത്തിരുന്നു. അപേക്ഷകൻ ഇൻറർമീഡിയറു വരെ വായിച്ചിട്ടുള്ള ആളാണു്. ആ അധഃകൃതനെ ഉപേക്ഷിച്ചാണു് അതും സംരക്ഷകന്റെ സ്വന്തക്കാക്കോ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവക്കോ കൊടുത്തതു്. നോക്കണേ ആത്മവഞ്ചന! അതുകൊണ്ടു് ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. വെറുതെ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരു ഭീമമായ തുക ഗവമ്മെണ്ടു് ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ ചിലവുചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്നാൽ പോര. ഗവമ്മെണ്ടു്, പ്രത്യേകിച്ചും ദിവാൻജി അവർകൾ ഈ വിഷയത്തിൽ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ശ്രദ്ധപതിച്ചാൽ വളരെ ഉപകാരമായിരിക്കും. ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും അധഃകൃതക്കുവേണ്ടി വീടുകൾ പണിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. ആ വകയ്ക്കെന്നും പറഞ്ഞു് ഭീമമായ ഒരു തുക ചിലവാകുന്നതായി കണക്കുകാണുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അധഃകൃതക്കു് അധഃകൃതരുടെ നിലയിൽ കാലുനീട്ടുവാൻ സാധിക്കാത്ത മാതിരിയിലും എപ്പോഴും കുനിഞ്ഞുകയറത്തക്കവിധത്തിലുമുള്ള വീടുകളാണു് ഗവമ്മെണ്ടിൽ നിന്നും സംരക്ഷകൻ ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. തന്നെയുമല്ല; ചില കോളനികളിലൊക്കെ പഴയ ഓടുകൾ മേഞ്ഞിട്ടുള്ളതും തന്നിമിത്തം വർഷക്കാലത്തു് വെള്ളം ഒലിച്ചു് കീഴ്ഭാഗത്തേക്കിറങ്ങുന്നതു കൊണ്ടു് ഉറങ്ങുവാൻ പോലും തരമില്ലാതെ അവർ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഈവക കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനോടു പറയുമ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും ഗവമ്മെണ്ടിൽ നിന്നും അധഃകൃത സംരക്ഷകനോടു് എഴുതി ചോദിച്ചാൽ ആ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം തൃപ്തിയായ മറുപടി പറയുവാൻ ശക്തിയുള്ള ആളായിരിക്കും സംരക്ഷകൻ. മറുപടി കൊണ്ടോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നും കായ്മായില്ല. (ഞാൻ വ്യക്തിപരമായോ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിനെയോ അധിക്ഷേപിക്കയല്ല ചെയ്യുന്നത്"). ഞാൻ അധ്യക്ഷന്മാരുടെ ഇടയിൽ പലപ്പോഴും പോകാറുണ്ട്". ഈ മാതിരി വൈഷമ്യങ്ങൾ എപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അധ്യക്ഷതോദ്ധാരണം എന്ന വിഷയത്തിൽ കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ, ബ്രിട്ടിഷ് എന്നിവമ്മെണ്ടുകൾ മാത്രമല്ല ബോധമുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളുടേയും ഇടയിൽ നിന്നും വേണ്ട പോലെ അധ്യക്ഷതോന്നമനത്തിനു വേലചെയ്യാൻ സവർണ്ണർ തന്നെ ഇറങ്ങി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാലമാണിത്. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനാക്കിയിരിക്കുന്ന ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടു മേലധ്യക്ഷൻ പരമാർത്ഥം പറയുകയാണെങ്കിൽ തികഞ്ഞ ഒരു യാഥാസ്ഥിതികനാണ്. തീണ്ടലുള്ള ഒരാളാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും നമ്പൂതിരി ചോകനാണ്. അധ്യക്ഷതോദ്ധാരണമെന്ന വിഷയത്തിൽ ജോലി നോക്കുവാൻ പ്രത്യേകിച്ചു വലിയ പഠിപ്പൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ശമ്പളത്തെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു ജോലി നോക്കുന്ന ഒരാളല്ല സംരക്ഷകനായിവരേണ്ടതു്. ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ സംരക്ഷകൻ ശമ്പളത്തെ മാത്രമേ നോക്കുന്നുള്ളു. ഇവിടേയും തുല്യവുപോലും അധ്യക്ഷതോദ്ധാരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ബോർഡുകൾ ജനപ്രതിനിധികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു തന്നെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ നിന്നു തന്നെ ചില മെമ്പർമാർ ശമ്പളം കൂടാതെ അധ്യക്ഷതോദ്ധാരണവേലകൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. അവരിൽ ചിലർ അധ്യക്ഷതസംരക്ഷകന്റെ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി അനേഷിച്ചുപറഞ്ഞയച്ച ലേഖനങ്ങൾ പത്രങ്ങളിൽ കാണാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഗവമ്മെണ്ടു ഈ വക ആക്ഷേപത്തെ കുറിച്ചു യാതൊരന്വേഷണവും നടത്താത്തതു് ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടകാലം തന്നെയാണ്. ഗവമ്മെണ്ടു" ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്തുതരുന്ന സഹായം തന്നെ ഞങ്ങളുടെ പേരും പറഞ്ഞു് ഗവമ്മെണ്ടു ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ നിന്നും പണം ചിലവു ചെയ്യുക മാത്രമാണ്. എന്നാൽ വെറുതെ സംഖ്യ മാത്രം ചിലവിട്ടതുകൊണ്ടു ഒരു ഫലവുമില്ല. അതു ചിലവാക്കുന്നതോടു കൂടി ഞങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനു് ഉപകാരപ്പെടത്തക്കവണ്ണമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്തു തരേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഈ പണം അധികവും അന്യന്മാരുടെ പെട്ടി നിറക്കുവാനും കുടുംബം പുലർത്തുവാനുമായി പോകുന്നുണ്ട്. ഇതൊന്നും ഗവമ്മെണ്ടു് അറിയുന്നില്ല.

ചില കൺട്രാക്ടുകളും മറ്റും അധ്യക്ഷതസംരക്ഷണ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിൽ നിന്നും മറ്റു പല ആളുകൾക്കും കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു പല ആക്ഷേപങ്ങളും ഗവമ്മെണ്ടു മുമ്പാകെ പലപ്പോഴും അധ്യക്ഷതർ തന്നെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ വക കൺട്രാക്ടുകളെല്ലാം അധ്യക്ഷതസംരക്ഷകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വജനങ്ങൾക്കോ ബന്ധുക്കൾക്കോ അവരാരും ഇല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഹത്തിന്റെ മുൻകാലത്തുള്ള സ്നേഹിതന്മാക്കോ മാത്രമാണ് കൊടുത്തുവരുന്നത്. ഇതൊരു വലിയ വഞ്ചനയാണ്. ഇപ്പോൾ അധ്യാപകരുടെ ഇടയിൽ തന്നെ സഹകരണസംഘങ്ങൾ കരയോഗങ്ങൾ മുതലായവയെല്ലാം ഉണ്ട്. അവക്കാണ് ഈ വക കൺട്രാക്ട്കൾ കൊടുക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇതിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായം കൊണ്ടുതന്നെ അവക്ക് ഒരു നല്ല നിലയിൽ ആക്കുവാൻ സാധിക്കും. അല്ലാതെ ഇതെല്ലാം വെറുതെ അന്യന്മാക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്തു ആദായമാണ് ഗവൺമെണ്ടിനുള്ളത്? വല്ല ആദായവും ഗവൺമെണ്ടിനുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഇമ്മാതിരിയുള്ള സാധുവഞ്ചനകളായ ഈ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അധ്യാപക സംരക്ഷണ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിൽ ഉള്ള കൺട്രാക്റ്റുകളെ സംബന്ധിച്ചും മാറും ദിവാൻജി അവർകൾ തന്നെ നേരിട്ടന്വേഷിച്ച് വേണ്ട വിധത്തിൽ ചെയ്യുവാനുള്ള ആർഡർ കൊടുക്കണം. ആർഡർ മാത്രംപോര, കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു അന്വേഷിക്കണം. ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കും കൺട്രാക്റ്റുകൾക്കും അപേക്ഷകന്മാരില്ലെന്നുള്ള സൂത്രം പറഞ്ഞു കഴിച്ചുകൂട്ടരുത്.

ഇനി അധ്യാപക ഹോസ്റ്റലിനെ സംബന്ധിച്ചാണു പറയുവാനുള്ളത്. ഇപ്പോൾ തൃശ്ശൂരിൽ അധ്യാപക്കുവേണ്ടി ഒരു ഹോസ്റ്റലുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ എട്ടോ ഒമ്പതോ അധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥികൾ താമസിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അധികവും അധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടിയല്ല അതു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നാണ് ഞാൻ അറിയുന്നത്. (ഫ) സംരക്ഷകൻ (ച) ലേബർ ഇൻസ്പക്ടർ (ന) വി. ഉണ്ണിപ്പാറൻ ബെവദ്ർ. (ർ) കെ. കെ. ജോസഫ് എന്നിവക്കും കൂട്ടുകാരായവക്കും താമസിക്കുവാനും അവരുടെ ആവശ്യത്തിനുമായിട്ടാണ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. ആയ്കേരളം പത്രത്തിന്റെ ആഫീസായിട്ടാണ് ഉയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നതു എന്നും ഞാൻ എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പരമാർത്ഥത്തിൽ അധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥികളെ നന്നാക്കുവാൻവേണ്ടി ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ അതിനുവേണ്ടിയുള്ള യാതൊരു സൌകര്യങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടാക്കിട്ടില്ലെന്നു പറയാതെ തരമില്ല.

കുട്ടികൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ സാധാരണ ജയിലിൽ കിടക്കുന്നവക്കു കൊടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ കഷ്ടമായ രീതിയിലാണ്. എന്തോ കുറെ അവക്കുണ്ടാക്കികൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നു എന്നു പറയുവാൻ തരമില്ല; തിന്നാൻ കൊടുക്കുന്നു എന്നുവേണം പറയുവാൻ. കോളേജിലോ ഹൈസ്കൂളിലോ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളെ അവിടെ താമസിക്കുവാൻ സംരക്ഷകൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല; ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കു മാത്രമേ അനുവദിക്കുന്നുള്ളു. താമസക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നുതന്നെ ന്യൂ., ബെ., വൂ., ൻ., ഉദ്യോഗസ്ഥൻറെ കിട്ടുന്നുണ്ട്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അതും സംരക്ഷകൻ വാങ്ങുന്നുണ്ട്. അതിനും പുറമെ ഹോസ്റ്റൽ ചിലവിനായി ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും ഒരു വലിയ തുക നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതായും കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ ഗവൺമെൻറ് ഇതൊക്കെ വെറുതെ വിട്ടുകളയുന്നതു വളരെ സങ്കടമാണ്. ഒന്നുകിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കണം. വെറുതെ പണം ചിലവുചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അധഃകൃതക്കു എന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളതു? അധഃകൃതരുടെ ഇടയിൽ വളരെ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മുമ്പു് അവക്കുവേണ്ടി കൊച്ചു പുലയ മഹാജനസഭ എന്ന ഒരു സഭയുണ്ടാക്കി. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ സംരക്ഷകൻ വന്നതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻറെ പ്രവൃത്തിമൂലം വളരെ ഭിന്നിപ്പുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടു്. അധഃകൃതരുടെ പേരും പറഞ്ഞു് മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യയിൽ കാൽ ഭാഗമെങ്കിലും അധഃകൃതരുടെ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി ചിലവുചെയ്തിട്ടില്ലെന്നതു നാൽ ഗവൺമെൻറ് ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവച്ചു് അന്വേഷിക്കുകയും, അധഃകൃതോദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ അവക്കു അനുഭവിക്കുവാനും അവർ നല്ലനിലയിലാകുവാനും വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ഉടനെ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു് സാധുക്കളെ രക്ഷിക്കണമെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു ഗവൺമെൻറിനോടു അപേക്ഷിക്കുവാനുള്ളൂ.

Mrs. Swaris—It is with fear and trembling that I rise, because truth and justice will come out of my mouth. There is no room in the world now-a-days for truth and justice. So I will have to swallow them, as they come. I did not go minutely through these budget estimates. I think the budget estimates ought to be sent to the Members a little earlier. I do not know whether it is on account of my old age, that my mind finds it heavy to go through it in a week's time. That is the reason why I am studying what the Hon'ble Members here say, so that I can come to a conclusion and express my opinion. Because the President has called me to speak, I obeyed his orders. First and foremost I do not feel very well in this climate and I thought to put off my speech for to-morrow. If I put it off I think I can speak more. I think the Hon'ble Members are crying over spilt milk. When I heard men cry, I was moved, because I am of the weaker sex and I will have to cry more. I think the budget estimate is prepared more by clerks than by the Heads of Departments and the Heads of Departments do not scrutinise all the mistakes made by the clerks. I think that is the reason why they have to stand the brunt of these criticisms. I myself was an officer and I know how much we can attend, especially touring officers, to the budget estimates. Another

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

reason is that Heads are all young heads now. They have to acquire a lot of experience before they can efficiently prepare a budget. I have to speak a lot in regard to the education of our women and especially when there are many complaints. Educated ladies and educated students who have now graduated themselves after spending a lot of money are sitting at home without doing anything. Many complaints have come to my notice and unfortunately I did not bring any paper of mine, thinking that I wo'nt speak to-day. I have a lot to say. I do not know why the colleges are being maintained to create more unfortunates who have to stay at home and some of them, I may say, are actually starving. I know several instances. Some ways and means have to be found out. I think instead of giving them higher education it is better to draft them on to some industrial school or industrial sections may be added to primary schools and secondary schools, because they will have an aptitude for vocational training which may make them fit to earn a livelihood in these hard days. I have to speak a lot and I am not quite prepared. So, you will excuse me, and I think if I have any other occasion I shall speak. I had already suggested of converting the Anappara school into an agricultural school. But I believe that has now become a museum of offices. There is a lot of inconvenience to the people at large and there are, I believe, males and females in a remote corner and I am very anxious about these poor women who are standing lot of trials. When I was in the Education Department what I suffered God alone knows. Here I am a single female crying in the wilderness. What can I do? I really do not know and I am trying to do my duty. I believe that age is only a matter of feeling and it is not a matter of years. I feel that I have to do something more for the State than what I have already done. The Hon'ble Members in this House are men of 6 or 9 years standing and experience and here I am just beginning. I have much experience of the Education Department. But in regard to the other departments I fancy that everything is in a chaos. And we are to put down all these irregularities and do something more for the poor suffering people who are now crying for help. I have also to speak in connection with the flood havoc which has come to my notice. In fact the President of the Mahajana Sabha wanted to take me, as if I was the Diwan. They wanted to carry me. I said, 'No'. I am afraid of these floods, because I have had experience of these floods. But I had a bird's-eye view when I went to the Industrial Conference at Irinjalakkuda. That night I could not eat, because I knew so many of the poor inmates of those houses had not even a morsel of food. Once a Preacher got up the pulpit and said, 'it is not necessary to speak

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to those who can understand matters and it is useless to speak to those that cannot understand,' and he got down and went away. I wanted to do the same thing after hearing the Hon'ble Members' pathetic speeches. Let us fight with a strong hand. So, if there is anything more to be said, my dear friends, I can say during the course of the week, better prepared for it. It may be the last time I speak in a budget session. So, you better excuse me for all short comings.

മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ. ഇട്ടിരവിനമ്പൂതിരി.—ബഡ്ജറിനെ പറ്റി പല മെമ്പറന്മാരും ഇവിടെ സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഞാനും അതിനെ കുറിച്ചു രണ്ടുവാക്കു പറയാമെന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നു.

ഈ സാമ്പത്തികാധഃപതനകാലത്തു് ജന്മികൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളെ കുറിച്ചു് കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഒന്നോണ്ടു പ്രാവശ്യം ഗവൺമെൻറിനെ വിവരം അറിയിയ്ക്കുകയും, ഇക്കൊല്ലത്തിലെങ്കിലും ഇക്കാലസ്ഥിതിയ്ക്കനുസരിച്ചുള്ള എന്തെങ്കിലും സഹായങ്ങൾ ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും ചെയ്തുതരാതിരിയ്ക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കൊല്ലത്തിൽ അങ്ങിനെ യാതൊരു സഹായവും ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇക്കൊല്ലം നികുതി കൊടുത്തിട്ടുള്ളവക്കു് വരുന്ന കൊല്ലത്തിലെങ്കിലും ഒരു സഹായം ഗവൺമെൻറു ചെയ്യാതിരുന്നാൽ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം നെല്ലിനു് ന്യൂ ണ. വിലയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ർ, ർ ൺ ണ. വരെ ആയിരിയ്ക്കുന്നു. ഇനിയുള്ള കൊല്ലം ഇതിലും കുറയാനാണിടയുള്ളതു്. ഇത്തരത്തിലായാൽ കാലക്രമത്തിൽ നെല്ലിനു തീരെ വിലയില്ലാതാകും. ആ സ്ഥിതിക്കു് ന്യൂനുക്കു് ഫ്രീ വീതം കുറവു ചെയ്തതുകൊണ്ടു് യാതൊരു നിവൃത്തിയും ആയിട്ടില്ല. നികുതി പണമായിട്ടല്ലാതെ ധാന്യമായി വാങ്ങിക്കുവാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്യുന്നതായാലേ ഒരു രക്ഷയാകുകയുള്ളു. അല്ലാത്തപക്ഷം രണ്ടിരട്ടി മൂന്നിരട്ടി നികുതി വസൂൽ ചെയ്യുന്നപോലെയാണു് വന്നുചേരുന്നഫലം. ബഡ്ജറിലെ ഇതുവരെയുള്ള കണക്കുകൾകൊണ്ടു് ഫ്രീ ലക്ഷം രൂപാ ഇനിയും പിരിയുവാനുള്ളതുകൂടി ആദായമായിട്ടാണു കണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതു്. വേറൊരുവഴിയ്ക്കും ഗവൺമെൻറിനു പണം കിട്ടാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നുവച്ചാൽ പിരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു തരക്കേടില്ല. നെല്ലിനു തീരെ വിലയില്ലാതെ നികുതി കൊടുക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവരുന്ന ഈ കാലത്തു് ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും ഒരു സഹായം ജന്മികൾക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കാതിരുന്നാൽ വലിയ കഷ്ടമാണു്. പണമായിട്ടു നികുതിവാങ്ങുന്നതിനു പകരം നെല്ലായിട്ടുതന്നെ കൊച്ചി ഗവൺമെൻറിലെയ്ക്കു പിരിച്ചെടുത്താൽ എന്താണു തരക്കേടുള്ളതു്? എന്നാൽ കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം നികുതി ഗവൺമെൻറിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നിന്നും ശക്തിയായി പിരിച്ചെടുക്കുന്നുമുണ്ട്; കൊടുക്കേണ്ട കടമ ഞങ്ങൾക്കുമുണ്ട്. എന്നാൽ നികുതി കൊടുക്കാനുള്ള നിവൃത്തി കാണുന്നില്ലെന്നേയുള്ളൂ. കയ്യിലുള്ള പണം മുഴുവൻ കൊടുത്തു തീർത്തുകഴിഞ്ഞാലും വീണ്ടും കൊടുക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ നെല്ലിനു വിലകുറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു കടം പോലും കിട്ടുവാൻ വഴിയില്ല. ഈ നാട്ടിൽ ആർക്കും ഭൂമിയിന്മേൽ പണം കടം തരുവാൻ വിശ്വാസമില്ലാതായി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഭൂമിക്കുള്ള വിലക്കുറവിനെ തീർക്കുവാൻ സർവ്വമെങ്കിലുമതന്നെ മുന്നിട്ടിറങ്ങി ശ്രമിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി വളരെ ഭയാനകമായി തീരുമെന്നു് ഓർക്കേണ്ടതാണു്. നാട്ടിലുള്ള പണം മുഴുവൻ ഇങ്ങിനെ സർവ്വമെങ്കിലും കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കടം കിട്ടുവാൻ വഴിയുണ്ടോ? അതുകൊണ്ടു് ഇനി വരുന്നകൊല്ലം മുതൽക്കു് നികുതി അതാതു സാധനങ്ങൾ ആക്കാത്തപക്ഷം പണമായിട്ടു നികുതികൊടുക്കുവാൻ ഒരു വഴിയുമില്ല.

എല്ലാ ഗസറും നോക്കിയാലും നികുതിയെപ്പറ്റിയുള്ള പരസ്യങ്ങൾ കാണാം. എന്നാൽ നികുതി കൊടുക്കുന്ന ജന്മികൾ എങ്ങിനെയാണു് പണമുണ്ടാക്കി നികുതി അടയ്ക്കുന്നതെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി സർവ്വമെങ്കിലും നോക്കുന്നില്ല. നെല്ലിനു വിലക്കുറവുള്ളതു നിമിത്തം അനവധിയാളുകളും അതു നല്ലപോലെ ഉണക്കി ഭദ്രമായി പത്തായത്തിനകത്തിട്ടു സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. എങ്ങിനെയെങ്കിലും നെല്ലിനു ചിലവുണ്ടാക്കികൊടുത്തിട്ടു് അവരിൽനിന്നും നികുതി ഈടാക്കിയാൽ നന്നായിരുന്നു. നികുതി കൊടുക്കേണ്ട ജന്മികൾക്കു പുറമെനിന്നും കടം വാങ്ങിച്ചിട്ടു നികുതി തന്നുകൊള്ളാമെന്നു പറയാൻ പോലും നിവൃത്തിയില്ല. പണം കിട്ടുമ്പോൾ കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു പറയുവാനുതരമുള്ളൂ. എന്റെ സ്ഥിതിയെ കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിലും ഈമാതിരിയുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾ കൂടാതെ നികുതി കൊടുക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുമെന്നു് എനിക്കു ഭോദ്ധ്യമില്ല. ഈവക സംഗതികളെക്കുറിച്ചു് വളരെ ഗൌരവമായിട്ടു് സർവ്വമെങ്കിലോചിക്കേണ്ടതാണു്. ഇവിടെ ജന്മികളുടെ കാര്യം തുറന്നുപറയുവാൻ വേറെ ആരും ഉണ്ടാകയില്ല. പിന്നെ ഒരു ലാൻഡ്മോർട്ട്ഗേജ് ബാങ്കു തുടങ്ങുന്നകാര്യം ഇവിടെ പറഞ്ഞു. ബാങ്കു തുടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ ഈവക കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കു കുറച്ചെങ്കിലും ഒരു ആശ്വാസമുണ്ടാകാനിടയുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ ഒരു ബാങ്കു തുടങ്ങുവാൻ സർവ്വമെങ്കിലും യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും വരുന്നതല്ല. സർവ്വമെങ്കിനെ വിശ്വസിച്ചു പണം കടം തരുവാൻ ആളുകൾ ഉണ്ടു്. ഇപ്പോൾ എടുത്ത കടത്തിന്റെ സംഗതിതന്നെ അതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടുണ്ടെല്ലൊ. ഇപ്പോൾ രാജ്യത്തു ക്ഷാമം ബാധിച്ചു് സാധുക്കൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നും അവരെ രക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവസാനം അതിനെപ്പറ്റി ആലോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചിച്ചിട്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്തതരത്തിൽ അതു കഷ്ടപ്പാടിലാകുംഎന്നുള്ളതു് ഗവമ്മെണ്ടു പ്രത്യേകിച്ചു ശ്രദ്ധവയ്ക്കേണ്ടതാണു്.

ഇപ്പോൾ നമ്മുതിരി സമുദായത്തിൽ നിന്നും വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളിലോ ചെറിയ ഉദ്യോഗങ്ങളിലോ അധികമായിട്ടു് ആരും തന്നെ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. അവരിൽതന്നെ ഇപ്പോൾ നാലോ അഞ്ചോ ഗ്രാഡുവേറ്റുകൾ ഉണ്ടു്. അവരും ഉദ്യോഗത്തിനപേക്ഷകൾ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ചില പുതിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നുണ്ടു്. ആ അവസരത്തിൽ ന്യായമായി ഞങ്ങളുടെ സമുദായത്തിനു കിട്ടാവുന്ന അവകാശങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു തരണമെന്നുള്ള സംഗതി കൂടി ഗവമ്മെണ്ടിനെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

The House rose for the day at 5 p. m.

C. J. MATHEW,
Secretary to the Council.

———

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly